

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 7/2011**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 04.07.2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Седите.

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса и састав већа.

Предмет главног претреса је ратни злочин против цивилног становништва које је оптужницом тужиоца за ратне злочине стављено на терет оптуженима Јовић Драгану, Ђурђевић Зорану и Ристић Алену.

Веће је у саставу: ја сам председник већа – судија Винка Бераха Никићевић, чланови већа – судија Снежана Николић Гаротић и Растко Поповић.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **Пуномоћник оштећених адвокат Гордана Андрејевић,**
- **Оптужени Јовић Драган, Ђурђевић Зоран и Ристић Ален.**

Присутни су и браниоци оптужених адвокат Ђурђевић Мирко, Зоран Ђорић, адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви, је ли тако, по заменичком пуномоћју?

Адвоката Дарка Петричевића и адвокат Вељковић Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли смо сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОПТУЖЕНИХ

ОПТУЖЕНИ ДРАГАН ЈОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас Јовић Драган да приступи овде за овај пулт? Реците ми молим Вас Ваше пуно име и презиме?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јовић Јована Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Брка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брка. Реците ми име Вашег оца?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка Радмила, је ли тако?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, девојачко Станојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте рођени?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: У Нишу 03.09.1957. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јабучки рит 53, општина Палилула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ожењени?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ванбрачна заједница али дуго година, тако да је то исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате деце?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Радио сам у „Гем секурити” пре хапшења, агенција за обезбеђење објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците која су Ваша примања?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Сада никаква, не радим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време колико су износила док сте радили?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Зависило је од часова, од 20.000 до 30.000 динара, зависи ако имате 240 или 340 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, отприлике месечно толико је било?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте осуђивани?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се води још који кривични поступак против Вас?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто од непокретности, неку имовину?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа од непокретности?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Баш ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутомобил?
ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Добро. Можете сести.
ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Хвала.

ОПТУЖЕНИ ЂУРЂЕВИЋ ЗОРАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ваше пуно име и презиме?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ђурђевић Зоран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Зоран „Чивијаш”
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји „Ћока”?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: То је неко старо овако из школских дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми које године и где сте рођени?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: 03.04.1966. године, у Шапцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Од оца Живана и мајке Споменке, рођене Станковић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Електровариоц, незапослен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Незапослен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега се издржавате?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Од сезонских послова.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико би то месечно било, колико је могло да се заради од сезонског посла?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Зависи. Па некад 15.000, некад 20.000, некад 30.000 динара, све зависи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ожењени?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате деце?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Двоје, двоје малолетне деце.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су стара деца?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: 11 и 16 година, иду у школу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто од имовине, да ли имате неку непокретност?
ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Имам аутомобил нерегистрован.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате аутомобил, који?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: „Форд ескорт”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осуђивани?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се води још који кривични поступак против Вас?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, можете сести.

ОПТУЖЕНИ РИСТИЋ АЛЕН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ристић Ален.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: У Сомбору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Милосава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Мирјане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је девојачко презиме мајчино?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Вукоманов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Вукоманов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сам хтела нешто да Вас питам везано за презиме мајке. Ја имам овде један податак да је презиме Ваше мајке Ивин?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: То је презиме од очуха које је она задржала тренутно, а њено девојачко име је иначе Вукоманов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми шта сте по занимању?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Металостругар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су Ваша месечна примања?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Зависи како кад, 30.000-40.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Како кад, немам стални посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сезонски исто неке послове обављате?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Како шта могу да уграбим у овој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, месечна колика су Вам примања била?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Па колико ми је потребно да бих могао да живим, 30.000-40.000 динара, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ожењени?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ожењени. Да ли имате деце?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осуђивани?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте издржали све казне?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у току још неки кривични поступак против Вас?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Јесте, али није правноснажан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се води?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Сомбор, Општински суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које кривично дело?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Прекршај, узнемиравање и поседовање наркотика, марихуане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сести.

Ја вас упозоравам да пажљиво пратите ток главног претреса, можете износити чињенице, можете предлагати доказе у вашу одбрану, значи, можете постављати питања саоптуженима, можете током поступка постављати питања сведоцима и вештацима.

Главни претрес почиње читањем оптужнице Тужиоца за ратне злочине КТРЗ-7/10 од 05.05.2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

Оптужницом Тужилаштва за ратне злочине терете се Јовић Драган, Ђурђевић Зоран и Ристић Аллен

Што су:

Дана 14.06.1992. године, у вечерњим часовима у Бијељини, у Босни и Херцеговини, као припадници добровољачке јединице у саставу Војске Српске Републике Босне и Херцеговине, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је тада постојао на простору БиХ, а није имао карактер међународног сукоба, између наоружаних формација српског, хрватског и муслиманског народа који живи у Босни и Херцеговини, противно члану 3 став 1 тачка 1а) и тачка 1ц) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године и члана 4 став 1 и став 2 тачка а) и тачка е) Допунског протокола уз Женевску конвенцију о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба (Протокол II) од 12.08.1949. године, према цивилним лицима која не учествују у непријатељствима, а у односу на које се мора поступати у

свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на етничкој или верској припадности, вршили убиства, силовања и примењивали нарочито увредљиве и понижавајуће поступке којима се вређа лично достојанство,

на су тако:

након што им је у разговору у кафићу „Треф“, мештанин Спасојевић Данило (против кога је поступак раздвојен) рекао да у граду живи муслимански екстремиста Авдић Рамо, да набавља оружје за Муслимане и да у својој кући има оружја, постигли договор да оду до његове куће да би се затим заједно са окривљеним Живковић Миодрагом, против кога је поступак раздвојен, одвезли путничким возилом марке „Застава 128“ до Новог насеља, у улицу Омладинских бригада, где им је Спасојевић Данило показао кућу Авдић Рама, након чега су наоружани дугим ватреним оружјем и униформисани, ушли у кућу тражећи оружје од Авдић Рама, па када им је исто предато извршио је претрес куће, одузели новац и накит, да би потом уз претњу оружја у присуству Авдић Рама, његове супруге Фате и синова Нецада и малолетног Хурема, принудили Рамову ћерку Низаму и снагу Хајрету, сурпгу Нецадову, да са себе скину сву одећу, а затим их одвели у собу и над њима заједно са окривљеним Живковић Миодрагом (против кога је поступак раздвојен) наизменично вршили силовање и противприродни блуд, стављајући им своје полне органе у уста, након чега је окривљени Јовић Драган ставио цев аутоматске пушке у уста оштећеног Авдић Рама и извршио опаљење, чиме га је лишио живота, а затим су сви окривљени заједно са Спасојевић Данилом и окривљеним Живковић Миодрагом, против којих је поступак раздвојен, напустили кућу потеравши испред себе оштећену Авдић Низаму и оштећену Авдић Хајрету кроз град голе и босе, додатно их понижавајући на тај начин, као и Авдић Нецада који је био обучен, да им покажу ко има возило у комшилуку, обзиром да се њихово возило претходно заглавило у каналу поред пута и није могло да се покрене, па стигавши до куће оштећене Тодоровић Досе у ул. Тузланска цеста бб, ушли у кућу и од исте одузели новац, накит, кључеве од возила и возило марке «Југо 55», којим су се удаљили са лица места, водећи са собом оштећену Авдић Низаму и оштећену Авдић Хајрету, успут оставивши Спасојевић Данила у граду, након чега су наставили пут ка Брчком да би доласком у место звано Љељенча, општина Бијељина, зауставили возило и испред возила заједно са окривљеним Живковић Миодрагом (против кога је поступак раздвојен) поново наизменично вршили њихово силовање и противприродни блуд,

стављајући им своје полне органе у уста и у анус (чмар), да би их потом голе и босе оставили на путу и идаљили се са лица места,

- чиме су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије у саизвршилаштву у вези члана 22 истог Закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила да у заседању остане само Јовић.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ ЈОВИЋ ДРАГАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите станите за овај пулт. Господине Јовићу, да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас, да ли признајете да сте учинили кривично дело за које сте оптужени?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Признајем да сам извршио кривично дело убиства, за остало нисам крив, остало не признајем, јер не могу да признам нешто што нисам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да се изјасните о оптужби и да изнесете Вашу одбрану?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Остаћу при ономе што сам рекао, а могу и поново да образложим, ако није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша права су следећа. Ви не морате да износите Вашу одбрану, Ви не морате да одговарате на постављена питања, можете се бранити на начин на који Ви сматрате да је за Вас најповољнији. Да ли сте то разумели?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесам разумео, али мислим да је најповољније да ја могу да изнесем одбрану – под један. Под два – да могу као друга два оштећена да ја могу њих да питам, знам да ће бити тешко веома да докажем. Ја признајем да сам убио господина Авдић Раму, с тим теретом живим, страшно ми је тешко и верујте молим се да не дочекам ниједно следеће јутро. Нисам иницијатор тога, а за ово остало што ми се ставља на терет, то богами нисам урадио, нити бих икад урадио у животу. То ће да се види из мог излагања, а надам се да ће суд закључити и касније кад будем вршио испитивање ја и постављао питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, крените, значи Ви знате шта Вам је стављено на терет, крените од тога где сте били 1992. године рецимо јуна месеца кад је отпочео сукоб, где сте се налазили, да ли сте ишли на ратишта, која?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Нема никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Хтео бих да напоменем да први пут кад сам дошао код истражног судије, ту је био господин тужилац Кнежевић, да сам све негирао, кад смо изашли са суђења причао сам са адвокатом, рекао ми је да не може да ме брани ако лажем, пошто сам променио изјаву, сео сам са адвокатом, све причали и онда сам променио исказ и рекао шта је било. Било је овако:

Биле су велике штампе по новинама, по телевизији да се траже добровољци. Пријавио сам се Српској радикалној странци у улици Охридска 1 у Београду. Сад не знам који је дан био, на пример у понедељак рекли су дођите у четвртак, значи, мислим да дан није битан. Тамо нас је било око 20-25, тачно не могу да се сетим и био је један цивил из Босне који је дошао да води људе тамо где је потребно ратиште. Они су се обраћали, не само Српској радикалној странци, него свим странкама које су имале добровољце, ко се коме јављао. Одатле смо, под вођством цивила, пошто ту се прича да сам ја неки капетан, како ја могу да водим кад никад пре тога нисам био у Босни, који је требао да нас води на место где смо требали да се боримо, да држимо положаје, отишао у касарну »4. јули«, где смо задужили опрему. Мислим да је то било 13. јула. Границу смо прешли поподне око 3-4 сата или од 14 до 16 часова, да будем јасан и отишли смо у касарну Бијељина где смо преспавали. Сутрадан смо кренули за Босански Шамац. Ако нешто није у реду док причам Ви ме опомените.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви у неометаном излагању можете изнети Вашу одбрану, после ћемо Вам поставити питања.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Добро. У Босанском Шамцу смо задржали наоружање, значи да напоменем да нам нико није тражио личну карту, ни име, ни презиме, ни годину рођења, нити да ли смо упознати са Женевском конвенцијом, са начином ратовања, да ли смо психички стабилни, значи баш нико. Добили смо наоружање из Босанског Шамца. Отишли смо можда 2-3 километра на одмор аутобусом којим смо и дошли, ту се појавио Милорад који је већ ту био како сам ја сазнао 6-7 месеци. Питао нас је, пошто имамо кола, да ли неко хоће да иде у Бијељину да зове своје родитеље да се јави. Ја сам се јавио одмах, стоји да сам питао да ли још неко хоће, значи стоји да сам питао, а не да сам наредио. Јавили су се Ђурђевић Зоран и Ристић Ален. Отишли смо у Бијељину у ту кафану

„Треф”, значи тек кад сам дошао пред истражног судију ја сам сазнао како се зове та кафана, никад је пре нисам ни видео и ту смо сели да пијемо. Пили смо мало у том логору ја и Ален. Остали су разговарали Зоран и Милорад са једним цивилом. Што су причали, не знам, само је одједанпут речено да идемо да вршимо претрес муслиманске куће, човек као продаје оружје муцахединима да узмемо оружје, он је из ТО, то је Мија гарантовао. Ајде, кажем кренули смо, на изразу, као овце на клање.

Кад смо дошли испред куће ту се Мија заглавио колима, он и Зоран и Данило су прескочили ограду да би је с друге стране отворили. На врата је куцао Данило, викао је «комшија, отвори, ја сам». Кад је Рама отворио Данило је добио пиштољ од Милорада, који је у бекству и дан-данас. Како смо ушли ишли смо десно, десно је прво била једна соба, па друга соба. У тој другој соби, колико се сећам, значи можда није сто посто тачно, био је кревет како улазите с леве стране где је седео Рама у крајњем доњем делу кревета, на почетку је његова супруга, на средини кревета одвојено од кревета био је мали сто. Ја сам ту остао.

Пре него што смо ушли желим да напоменем да нам је речено да убацимо метак у цев. Први је ушао Данило са Милорадом, Зоран, ја, задњи је ушао Ален, Ристић Ален. Ристић Ален је ушао за мном у собу, нешто је тражио, тек сам на процесу овде сазнао приликом истраге да је он узео од покојног Раме неке паре. То стварно нисам знао. Сазнао сам и да су ишли ови, да је ту била радња и све то, али знам да Ален није ишао. Значи, није мени циљ да теретим некога да је неко урадио ово и оно, него хоћу да Вам кажем истину шта је било. Ја сам стајао у соби можда пола метра унутра кад су се чули јауци. Тог момента је господин Рама скочио, из страха сам опалио метак. Што кажу да сам оставио цев аутомата у уста, то стварно није тачно. Пуцао сам из страха, после сам видео да се Милорад хвалио како има однос са неком трудницом, у ствари са женом која је, како се каже, имала порођај пре тога.

Извели су његовог тог старијег сина који није био у соби, ја читам овде у овим папирима, у соби смо били само ја, Рама и његова жена коју нико није пипнуо. Ја бих волео да видим с том женом лице у лице, стварно нисам пипнуо, нисам вршио неки претрес, нити сам нешто рекао. Признајем оно што сам урадио и право да вам кажем, Зоран је, кад су ушли у ту собу, он и Мија одмах на почетку с десне стране је била двоцевка пушка коју је узео Милорад који је у бекству, а Зоран је узео пиштољ, али касније је нађен и пиштољ испод јастука, који је кад га је узео пао на под.

Одатле сам изашао напоље и видео сам да су неки камион палили са Раминим сином. Одатле смо кренули према најближој кући где је тај Неџад, не знам како се зове, рекао да то његов комшија рођак има кола. Само да напоменем, из списка сам видео да ту није било светло, то стварно

нисам знао, то зна и господин јавни тужилац, ја стварно не сећам се да ли је била свећа, кандило, да ли је било струје, знам да се унутра видело, али не могу да, стварно не знам. Сад сам се вратио мало назад.

У ту кућу стоји да је Ђурђевић Зоран разбио врата ногом и да је ушао унутра и да сам ја стајао на вратима. Е сад, знам да је и Милорад ушао унутра, а напољу су остали Данило и Ален са ове две девојке, са сестром и женом које су стварно потеране голе, што стоји, стоји, то је чиста истина. Зоран је узео кључеве од те госпође за коју стварно нисам знао да је инвалид, јер ја нисам њој прилазио, она је била од мене, да се каже 10 метара. Да ли су ови узели, после сам из списка видео да су узели неки виски. Ја тај виски нисам видео у колима, значи да је то можда чиста измишљотина, али сад нека буде тачно. Кад смо изашли напоље оног момка није било, Неџада. Питам шта је било, ма каже Ален «ја сам га пустио», ником ништа, ако, дечко је пустио Неџада, иако из списка видим да је то урадио Данило, нека буде да су га заједно пустили. Сели смо у кола која је возио, по изјави Ђурђевић Зорана видим да је он возио. Не, он није возио кола, кола је возио Милорад. Поред њега је сео Ђурђевић Зоран, иза смо седели ја, Ален и једна девојка, једна је била напред код Зорана у крилу. Тек сам тад видео да није ми јасно да човек не може да крене колима кад је рекао «ово су кола за инвалиде», ни тада ми још није пролазило кроз главу да ли је та жена инвалид, јер смо стварно пили, али сад не могу да кажем да ли смо ми били у некој фази пијанства или не, пило се и у тој кафани и све, али не могу да тврдим да ли је неко био пијан мортус или не, да ли је могло да се размишља или није, значи то није оправдање кад се погледа у једну руку. Одатле смо кренули из тог места Љељенче, ја нисам ни знао како се то место зове, ја сам мислио да обично место поред пута, нисам видео ниједну кућу ту близу, можда у даљини на једн 100 метара. Те две девојке су извели и Милорад и Зоран су их силовали позади, ја и Ален смо седели у колима, с тим што сам рекао да се пусте. То ако Ален бар мало има искрености, јер у Зорана не верујем да он има искрености човек ни мало, он је изгледа био на погрешном месту, у погрешно време, Ален није силовао.

Стоји да сам рекао да је био таблетоман, видео сам да је пио доста таблета, зато сам у изјави рекао да је наркоман, јер за мене сви који гутају таблете нису нормални у једну руку, али стоји да дечко није силовао. Стоји да је Данило, како сам чуо од њих, да је силовао, после кад смо кренули даље милиција нас је зауставила, то је био пункт, почели су да нас шутирају, питали су где су паре, кажем «немам појма о никаквим парама». Код Зорана су у левом џепу горњем нашли паре, ја нисам знао ни тада да ли су код Алена нешто нашли или код Милорада.

Одатле су нас одвели у СУП Бијељина, где сам истражном судији Милану Дилпарићу рекао да је то мој потпис на оним папирима, а да немам појма шта сам потписао и волео бих да дођу ти одговорни људи и да се погледамо у лице јер су мене носили, ја на лево око нисам видео, десно сасвим мало и тражио сам да ме стрељају. Значи, стојим иза тога. Оно све што је написано није тачно, а признајем да је мој потпис, значи нећу да вас лажем, али оно што пише није тачно. Из тих транскрипата разговора касније кад могу да постављам питања и садашњих изјава, ја се надам да ћу доказати нешто. Верујте, веома ми је жао што сам пуцао таква је ситуација, што сам веровао да сам дошао као неки патриота, испао сам као највеће «говно» на изразу и злотвор и да ми је веома тешко, пуцао сам из страха, а не да убијем.

Стоји да су нас после пустили да сам отишао на положај где сам држао положај, да постоје људи који то знају и да сам после тога отишао кући, али као што сам у истрази рекао 18 година сам чекао овај позив. Први пут сам негирао, плашио сам се, али осам пута сам долазио у суд, иако овај господин каже и зна. Знао сам која казна прети и како иде. Ниједанпут ми није пало на памет да не дођем или да бежим или да се кријем. Истина мора да да, а дело што кажу у ствари недело, мора да се плати. Немам више шта да додам, једино да вам одговарам на питања најискреније што могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По закону најпре ће Вам питања поставити заменик тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слушао сам данас исказ који је део окривљени, рекао је везано за овај његов први исказ који је дао код истражног судије и разлоге због којих је изменио касније исказ на свом другом, свој други исказ кад је изменио разлоге због којих је то учинио. Мене интересује да ми каже када су дошли тамо на ратиште, која би то била јединица у којој је он био, у којој је био Ален, у којој је био Миодраг или Мија или Милорад, како Ви кажете и Ђурђевић Зоран?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: У којој сам био ја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: То је била јединица од добровољаца Српске радикалне странке из Београда, која је требала да се придружи територијалној одбрани тог места где смо требали да дођемо, што је дошао тај цивил по нас, како да Вам објасним и онда би били при команди ТО или војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је тамо кад сте дошли речено која би то била јединица у којој ћете Ви бити?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ништа нам није речено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није вам речено?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ми нисмо знали ни место где идемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте задужили оружје у Босанском Шамцу, ако сам добро записао, шта сте задужили Ви?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам задужио аутомат «шмајсер» немачки, «пикавац» такозвани, Зоран је задржао аутоматску пушку с дрвеним кундаком, Мија је имао шкорпион и аутоматску пушку, Ален је имао аутоматску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли задужили муницију и колико, Ви?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Сви смо задужили по 30 комада, а можда и, само да лажем, по шаржер - 2, мислим то је максимум, бомбе то нико од нас није имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали униформу?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, сви смо имали униформе, сем овог цивила из Бијељине, Данила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте Ви задужили униформу?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: У касарни «4. јули» у Београду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ова остала двојица, односно?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја мислим да је Зоран имао своју униформу, овај како се зове Мија он је већ тамо био 6-7 месеци, како сам чуо није имао униформу, за Алена не знам, не знам да ли је имао, да ли није имао, само је био овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је дошло до тог одласка у Бијељину ради телефонирања, споменули сте тог Миодрага Живковића, шта је Миодраг Живковић у односу на Вас?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Он је већ тамо био 6-7 месеци, он нас је повео, први пут сам га видео у животу, мислио сам да иде да нам учини услугу, а постављам питање да ли је он можда знао тог Данила, јер немогуће да се тако прави неки пакт, неки договор. Никад га пре тога нисам видео и право да Вам кажем боље да га нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он Вама у неку руку био надређен или не можете да се изјаните о томе?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не бих рекао, не могу да кажем да ми је био надређени ни мени нити било коме, само да лажем, али смо кренули за њим у ту кућу где се он договорио са тим Данилом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он имао неке чинове?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, није имао никакве чинове, далеко од тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, када сте дошли у Бијељину да ли сте ишли одмах у тај локал за који сте касније сазнали да се зове «Треф» или сте ишли још на неко друго место пре тога?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, из Бијељине смо отишли за Босански Шамац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, сад већ идемо овим путем када крећете да телефонирате, па долазите у Бијељину у тај локал који се зове «Треф»?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, ја знам да нисмо ишли у другу кафану, после сам чуо да се ишло у фирму тог Данила да се телефонира. Али ја нисам телефонирао, тога се стварно не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се. А да ли сте ишли негде у неко место где су били можда окупљени неки цивили, нека размена да се вршила?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: То кад су нас затворили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, значи тада, пре него што ћете отићи код Рама тога Авдића?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, нигде нисмо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ту?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: То ми није познато. Знам на шта мислите оно што је Ђурђевић Зоран рекао солитер, али то ми стварно није познато, то може лако да се провери. Не знам зашто му је то требало, знам само кад су нас из СУП-а водили, да су нас водили у неки хангар где су били Муслимани и сви, код војске, а које је то место не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли данас да сте оно од чега Ви не бежите то је убиство тог човека а ово остало нисте урадили. Да ли можете мало ближе, ја знам да је прошло доста времена од тога догађаја да нам опишете сам тај чин убиства Рама?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Чин убиства?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, Авдић Рама.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам стајао на вратима, у ствари не баш на вратима, био сам унутра и кад су се чули јауци, човек је скочио. Ако се сећате шта сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећам се.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Он је скочио према мени, ја са опалио, ја стварно нисам ни гледао где сам опалио, човек је само пао и ја сам побегао напоље. Извините што се померам. Значи кад сам све то размишљао ја сам видео да је после њему пао пиштољ, боље да је он мене убио не би био овде, онда бар он не би одговарао, а ја сам упао у стан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми значи он је скочио на Вас, како је скочио, да ли можете да опишете, да ли су му руке биле или већ како је то?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Једна рука му је била овако а лева му је била доле испод јастука и како је устајао ја сам опалио тог момента, ја не могу да гарантујем сада да сам видео, да кажем да је он уперио пиштољ у мене, то би била ноторна лаж, да будемо реални, то би била ноторна лаж да је он уперио пиштољ у мене, значи није тако, убио сам човека изгледа на правди Бога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли видели где сте га погодили у који део тела?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: У СУП-у су ми рекли да сам га погодио у пределу главе, баш имама ово, како се каже, решење за притвор, у пределу главе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви пратите где он после пада?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Он је пао на тај сто, сећија како се зове, он је пао на тај сто, жена његова почела да вришти и после сам чуо да су ови силовали по собама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми ко је још био у тој просторији, Ви сте рекли али нисам заиста стигао да запишем, осим Вас и Раме и те његове супруге Рамове?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ушао је Ален, био на пет минута, он је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, у том тренутку кад се дешава?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Нико више, нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само вас троје?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да. У овој оптужници у оним предметима, ја стварно видим кажу био син, није био тамо, ја га стварно нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи у тој просторији вас троје?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Или сам био пијан толико да не могу да видим, али стварно га нисам видео, мислим онда читам како је метак ишао и рикошетирао његовог сина, ја стварно сина нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видите, ви реците само чега се сећате, па сад.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, стварно нисам видео, нека буде и да је био ту, прихватићу и то, али ја се стварно тога не сећам. Да не буде да лажем, прихватићу није проблем, ја сам извршио убиство и требам да одговарам за то, тога сам свестан, а ако они кажу да је био, ја га стварно нисам видео, нека буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците када је тај човек пао, како сте описали, да ли улази неко од ових ваших сабораца у просторију?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, нико није улазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта се онда дешава након тог његовог пада и Ви кажете жена кука, шта се дешава даље, да ли можете да се сетите? Како иде даље развој догађаја?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам изашао напоље да видим где су они кажу ајде идемо да узмемо кола, они су покушавали камион да упале, ја ево оног његовог млађег сина, то знате кад је била истрага, ја то дете уопште нисам видео, ја нисам ни знао да он има још једног сина, ја га нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви кажете после када изађете напоље својим саборцима шта се десило, да ли Вас неко пита?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Питао ме је Зоран и Мија шта је било, кажем човек је скочио, ја сам пуцао и изгледа да сам га убио, а није тачно да сам рекао да сам му ставио цев у уста, злотвор нисам, ако сам злотвор, злотвор ће да пориче све. Ја сам први пут порекао, а кад сам сад са адвокатом, реко ми је ако хоћеш да те браним кажи ми истину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте то. Значи Ви њима кажете ово као што кажете данас нама?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Рекао сам да сам пуцао, да сам убио човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли оно кажу нешто Вама, да ли причате о тим женама, Ви им говорите да су те две жене биле голе, јесу ли биле босе?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Мислим да јесу, не знам тачно, ја мислим да су биле комплет голе и реко сам шта ће он у кола, каже Милорад ја то водим код мене у војску, и тамо логор где су они већ шест, седам месеци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се води неки разговор док Ви не седате у та кола или већ ту у колима, шта је било са тим женама у кући, да ли неко прича да је било?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, Милорад је причао да је силовао жену, ја кажем трудницу, погрешно сам се изразио, жену која је родила пре тога, и овај Зоран, још Милорад каже не бих силовао него јој се свиђао, ван сваке памети. Али јој ништа није говорио, за овог Данила не знам, само да лажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците у ту кућу од те жене у коју касније улазите, па видите да је инвалид, ко је све улазио, рекли сте Ви и ко још?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, Зоран је разбио врата и ушао, ја сам стајао код врата, е сад ушао је Милорад или овај цивил, али ја мислим да је ушао Милорад, а цивил и Ален су остали напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви нисте улазили унутра код те жене?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, ја сам што се каже можда два корака како сам ушо унутра, знам да је Зоран узео кључеве, да је узео паре то стварно нисам знао, тек кад су извршили претрес из СУП-а њему су нашли новац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам зато што сте у оном другом исказу за који сте рекли да је истинит од 17.01.2011. рекли да сте са Ђурђевићем ушли у кућу једне жене у комшилуку и да је те прилике Ђурђевић њу опљачкао, узео кључеве од возила?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па да, ушао сам, али није то улаз у кући да шетем, него ушо сам унутра и видео сам, а нисам шетао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете ушли, то је ово што?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да, нисам рачунао да сам шетао по кући, у том смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете данас да онда сте кренули аутом тамо према, где сте кренули, према Брчком, шта се дешава са тим цивилом, да ли је он ушао са вама у возило или није?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесте и он је пуштен одмах у Бијељину, изашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Бијељину?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Одмах је изашао, тражио је да изађе, њега више никад нисмо видели, ни у СУП-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете да су у том месту Љељенча или како се зове, крај возила Милорад и ако сам добро написао Зоран силовали жене. Јесте ли то видели?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су они то урадили?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па из кола види се, то је иза одмах, како се каже оно задњи део аута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: То је видео и Ален.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од позади, с преда, како?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Знам да су биле наслоњене на кола и претпостављам да су их силовали, а да ли је нешто више било после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели, да ли је било неког што би ми рекли противприродни блуд, стављање у уста полног органа и тако нешто?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: То не, то не могу да кажем да сам видео. Али пошто познајем Зорана какав је, сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам зато што сте у овом исказу у истрази 17.01. тај други исказ кога се држите, рекли да по изласку из возила ја, то кажете за себе «девојке нисам ни пипнуо а за остале окривљене не знам» а данас кажете да су ова двојица урадили ово што сте рекли?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Знам да су то урадили, то је можда моја грешка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је грешка?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: А знам да је тога било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците кад се све ово завршило, да кажем, били сте, па сте пуштени и тако даље, где Ви одлазите после тога, значи лишени сте слободе, па онда?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја одлазим у Малешин и држим положај са ТО Малешина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то исто тамо где сте требали и првобитно да будете или је то неки други пункт?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, други пункт, ту смо отишли да се боримо, Ален је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то, да кажем од тог Босанског Шамца, је ли то на том истом ратишту или где је то?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: То је близу Зворника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Близу Зворника.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Близу Зворника, не знам колико од Босанског Шамца, само да слажем, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче овог униформисања, само је овај из Бијељине, или тај мештанин био, да није био униформисан?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да, он није ни био у СУП-у, њега су одмах пустили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, а он није био униформисан, тако сте рекли?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли сви ви били комплетно униформисани, значи и горњи и доњи део?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Имали смо и горњи и доњи део униформе и плус Зоран што је имао капу и браду исто као и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А какву сте униформу имали?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Шарену ову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Маскирну?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Маскирну униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сва тројица, сва четворица или?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Сви смо имали маскирне униформе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли идентичне униформе или су комбиновне неке?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па како да Вам кажем, можда нека блеђа, нека тамнија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали неку капу, неки шлем, нешто?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Беретку?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте рекли јесте ли имали браду?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Имао сам браду, имао је Зоран браду имао је црну капу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био забрађен, Ви и Зоран, а овај мали Ален?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није. А Живковић?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, није имао ни браду ни бркове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Бранилац оптуженог изволите.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: (Адвокат Мирко Ђорђевић, бранилац првоокривљеног) Имам само пар питања судија, ако окривљени може да се сети да ли је он имао неке чинове на униформи?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја нисам имао никакве чинове, а то ћу и доказати.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте Ви када сте дошли тамо из Београда, у ту јединицу, били евидентирани, да ли Вас је неко пописао у смислу Јовић Драган, Ђурђевић тај и тај?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Никакав попис није био, нико нас није питао ни за име ни за презиме, само су бројали ако нас има 25, треба 25 пушака и води, на изразу колетерална штета.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро, да ли сте Ви потписивали приликом задужења наоружања нешто?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ништа под милим Богом.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: За сада немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Реците молим Вас када сте описивали ту униформу коју сте имали на себи, рекли сте да је то била маскирна униформа, то је војна маскирна униформа?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке траке око руку?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке мараме или било шта?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, никакве траке нисмо имали, никакве мараме, једино Ђорђевић је имао ту капу, а траке и мараме кад сам био на положају касније, да објасним у Малешићу, пошто је стално било инфилтрирања непријатеља онда се сваки дан мењала трака, да знамо ко је ко, или дозив и лозинка и све, а овако ја стварно, не ја него нико није имао никакву траку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тада када сте кренули из Београда, односно када сте били у седишту Српске радикалне странке и кажете да је било 20-25 људи је кренуло, је ли тако?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту требао да буде да кажем неки командујући, ко је требао да буде координатор?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Координатор је био тај цивил који нас је преузео, значи Ви дођете на пример господин Мирко, извињавам се, за пример, дошао је на пример из Босанског Шамца у Српску радикалну странку, каже мени треба људи да бране град, нема проблема дођите за пет дана и онда Српска радикална странка својим симпатизерима, на пример, ја сам симпатизер, али идем даље да питам Јанка, Марка, Перу, Мику и ми смо ево нека буде 04., дошли ту је било 25 људи, они су обезбедили аутобус и тај цивил нас води, значи команданта нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава рецимо на ратишту, линији, ко вам је ту онда главни?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ту нам је главни командант ТО или онај ко је при армији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је Вама био тад у то време главни?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Командант ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама непосредно био надређен?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Надређен нам је био тај цивил који нас је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ког момента је он био вама непосредно надређен?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Тог момента кад нас је преузео из Српске радикалне странке

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преузео вас је, довео вас је до?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: До Босанског Шамца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Босанског Шамца и?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: И ту смо чекали превоз да одемо за дан, два, пошто нису били путеви, он нам је главнокомандујући, а кад дођете на положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте требали да идете из Босанског Шамца?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Право да Вам кажем место не знам, а кад сам отишо у Малешин мени је био командант, командант ТО Малешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то био?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Раде, Раде се зове, њему је брат погинуо поред мене, ја сам за мало био рањен када сам вршио разминурање минског поља, кад су пуцали из правца Селимовића, ту смо држали положај. То је то, значи никакву улогу добровољац из Српске радикалне странке, нема никакву командујућу улогу него да дође да се бори и ако да Бог да преживи, ако не преживи ником ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро а шта вам је речено где идете, значи Ви сте се јавили као добровољац, где идете из Босанског Шамца, да ли идете на неки положај?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Требали смо да идемо на неко место, стварно не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, шта је то било, јесу ли то били неки сукоби, мало нам опишите ту ситуацију каква је била?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Зато што смо требали да чекамо два дана да би отишли, нису били проходни путеви и ту смо требали да останемо и онда се појавио тај Милорад, боље да се није ни појавио и ми ко овце ишли да телефонирамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где, где сте требали да идете, са ким су се водили сукоби, испричајте нам то мало, то стање ратно како је било?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Сукоби су се водили са Муслиманима, и мислим да смо ми требали да идемо негде према Осмацима, тако негде неко место, не знам тачно, али пошто није било проходно, па смо чекали превоз и све то, онда каже ајде чекајте биће времена, дан, два па ћемо отићи, иначе сукоб са Муслиманима, пошто је било доста муцахедина, који су упадали и вршили зверства, то смо у Малешиху ухватили њих троје, четири, па што их нисмо стрељали, исто смо све предали ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи претходно где сте били, јесте ли били на неком ратишту или Вам је то прво?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Био сам у Богојеву као резервиста ЈНА и одатле су нас вратили, ми смо били као подршка, ако нешто затреба да пређемо мост онде код Богојева и да идемо где нам кажу, то је било први пут, а ово други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало нам објасните сад шта се дешава у овом кафићу «Треф» када сте дошли, када Ви, у ком моменту Ви примећујете да се води разговор са Данилом?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Нисам уопште приметио разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, ми смо седели и пили смо, то јест стизала тура за туром пића, кажем да смо били под гасом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико сте попили, шта сте пили?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па доста, и ракију и пиво и вињак, све живо, оно ко стоку кад пустите са ланца, другчије не могу да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте пили?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, и онда нам је, Данило није био пијан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли неко пушио траву неку?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па не бих знао, ја мислим да је Ален пио таблете, али нисам видео да је пушио дрогу, значи то не могу да гарантујем да је пушио дрогу, знам да је пио таблете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ту дешава?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: И само ми је Данило и Милорад рекао да треба да идем да извршимо претрес куће где је екстремиста који је наоружавао муцахедина оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви чујете само то од њега?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете како је изгледао тад кад Вам је пришао?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Данило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Сув, мањи од мене, сув човек, мислим смеђ, рекао је да је у ТО, ништа више, њега је СУП после одмах пустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у цивилном неком оделу, у тренерци?
ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: У цивилном, био је у цивилном оделу и Милорад му је дао «шкорпион», Милорад је имао «шкорпион» вишка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он није био наоружан до тада?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Није, тада му је Милорад дао «шкорпион», и тада смо отишли у ту кућу где је он са Зораном прескочио ограду да би нам с друге стране отворио капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте отишли до те куће?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја мислим да је то била «застава 101» од овог Милорада који је имао кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје, да ли се сећате можда?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Можда црвена, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Милорад је возио, овај је седео напред да му говори пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то изгледало, да ли сте провалили у кућу, да ли је неко отворио, да ли је неко викао, како?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, Данило је звонио и викао комшија отвори, да ли је рекао Данило овде и то, значи слагао бих, кад је отворио Милорад и овај су набили оружје у лице и сви смо улетели у ту просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците ово, пре него што сте ушли, рекли сте да је неко рекао да имате метак у цеви.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то вама рекао?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад је рекао?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да ставимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је он ту био?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па реко нам је да идемо, да човек наоружава муцахедине и да ставимо метак у цеви ако пуцају да можда не погинемо, ништа друго, не могу да гарантујем да је нешто друго рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то изгледао, како сте ушли, је ли оружје било на готовс уперено, како је то било?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Како су отворена врата они су, Рама је отворио врата, набили су му, Милорад му је набоо аутоматску пушку овај «шкорпион» у лице, одмах десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који овај у лице?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Тај, Данило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ушли смо у ту просторију друга врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, како је изгледао Рама, да ли је био у цивилу, да ли је, како је он изгледао?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја мислим да је био у пиџами или тако некако, само да Вас лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога још ту видите осим његове супруге?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја у тој соби видим само Рама и његову супругу и никога више нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то сте рекли. А сад реците шта се онда дешава, да и идете у претрес, ко иде у претрес, да ли је узет неки, рекли сте да је новац узет, да је то пронађено?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Чуо сам да је, кад је Ален ушао у ту собу где сам ја стајао, ја сам тек из списка видео да је он узео неке паре, а ја нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте из списка, само оно чега се Ви сећате, значи питам Вас да кажете оно чега се сећате.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Стварно се не сећам да је узео паре, нисам ни знао да има радњу и да су ишли у подрум, то стварно нисам имао појма, јер нисам излазио из собе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту Ви први пут видите девојке, односно те жене које су биле ту?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: У моменту, напоље, напоље када сам изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Уопште их нисам пре тога видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад чујете ту вриску што сте рекли да сте чули?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Чуо сам вриску кад је Рама скочио и кад сам пуцао, ја кад сам изашо одатле девојке нисам видео и онда су ме, мислим да су ме звали, не вуците ме за реч, видео сам девојке напоље голе, а тог млађег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у кући, још смо у кући, значи у кући их уопште не видите?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, у кући их нисам видео, не. Видео сам једну у ходнику али, и другу али нису биле голе, биле су обучене, кад смо ушли, кад смо ушли, а после их голе видим тек напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте их видели у соби, на ходнику, како?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, на ходнику обучене, да Милорад је једну одвео на та врата где су, поред те просторије где сам ја био, а како се улази у зграду има лево једна врата ту је отишао Зоран, е ја сам њих после видео тек напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците, значи кад је чуо вриску Ви сте пуцали у Раму је ли тако?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Он је скочио, ја сам пуцао из страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после тога десило?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам излетео напоље да кажем да сам пуцао и да сам убио човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где напоље?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па из куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што из куће ако су сви у кући?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, они су изашли пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их видели да су изашли?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па видим њих напоље, видим жене, оног младог који их је водио, ја се више унутра нисам ни враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је супруга реаговала његова?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па како да реагује госпођо, вришти, галама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам то.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Кукала, врискала, галама, да се шлогирате, мислим причам оно реално, како да буде лако убио сам јој супруга на правди Бога. Боље да сам пустио ако је стварно ја мислим да је имао тај пиштољ, да је он убио мене, не би одговарао човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте рекли? Рекли сте да сте убили?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: И изашо напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где, сад реците ми молим Вас, где се сад налази Ваше возило, шта се сад дешава ту?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: У каналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каналу?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Возило је у каналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли је ли тако да?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, није могло да се извуче, они су, како су ми рекли вукли камион и њега су ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што како су Вам рекли, па и Ви видите камион?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, видео сам га исто у каналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у каналу?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Исто и камион у каналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је возио тај камион?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: То нисам видео, ја кад сам изашо камион је био у каналу и онда су потеране ове две девојке и брат према тој кући где је та, где су узета, како се зваше, ова жена инвалид, стао ми је мозак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су отишли, како сте отишли?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Пешке, пешке смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешице. Како су оне изгледале?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Тотално голе су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су плакале, викале, како је реаговао и брат, односно Неџад?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Сви су ћутали, сви су ћутали јер су се плашили да ли ће неко да пуца, да ли их водимо на стрељање, да будем реалан, нико ништа није реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је неко рекао код кога идете сада, чија је то кућа?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Овај мали је рекао што је водио, тај брат или син, да води код комшинице, рођака, која има кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали да ли је то српска породица, муслиманска?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, то стварно нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Нисмо ни питали, нити ништа, иде код свог рођака који има кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Друго да кажем не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците како је то сад изгледало, ко је ту, да ли знате уопште да ли је неко вршио претрес те куће, да ли је неко узео неки накит, новац, испричајте нам мало ближе о томе?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Кад сам ушао у кућу, али кажем, не баш на вратима, ја сам ушао унутра, Зоран је вршио претрес, тражио од жене кључеве од кола, нисам видео да је узео новац, него кад су нас зауставили ови су СУП-овци рекли дајте паре, и онда су њему из горњег левог џепа извадили новац, да ли су извадили Алену то стварно не знам, нисам приметио и овом Милораду, то, ово знам што сам видео. За те флаше, алкохолно, то стварно не знам, то нисам видео уопште у колима, а да би понео, то ми не иде у главу, то стварно нисам видео те флаше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је уопште узимано неко злато, накит, да ли сте чули, да ли је неко причао о томе?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Кад су нас ухапсили, њему су извлачили неке девизе и неки ланац, пре тога нисам имао појма да су узете некакве паре, то стварно нисам знао. Нисам знао ни у Раминој кући да су узимане паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Данило сво време био ту?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Данило је био, не могу да кажем да ли је, био је напољу са овим како се зове Аленом, он није био у кући код ове што су узета кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је он ишао, је ли нормално или сви, или је имао, како, како се он понашао?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, он је имао цивилно одело, нормално је ишао, он нас је одвео у ту кућу, он је куцао на врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Неџад пошао са вама?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесте, па један је пошао, не знам како се зове, да нам покаже где је та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он ишао?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Уплашено, како друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао подигнуте руке, или како?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, нису му биле подигнуте, овако нормално, не би рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је та жена реаговала када сте ушли у кућу, шта сте јој рекли, је ли нешто она, да ли се вама нешто обраћала или нешто, било шта коментарисала?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Како да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била уплашена или шта, опишите нам мало ту ситуацију?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па ја мислим да је била уплашена, да јој је овај стргнуо са, она је мислим била у пицами жена, стргнуо јој ланац са врата и рекао «дај паре», онда је узела паре, да ли са стола, да ли са сталаже и тражио је кључеве од кола, то је било све, и онда је изашао ваљда је из те куће могло да се уђе у гаражу, то стварно не знам и упалио «кеца», али није он возио, возио је Милорад, то бар знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само да опишете колико Вас је било у том путничком возилу?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: У возилу нас је било, напред је возио Мија, до њега је седео Зоран са једном девојком, позади сам седео ја, Ален и цивил, између Алена и цивила друга девојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неког сексуалног контакта?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ничега?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, није, нико их није ни пипнуо. У Бијељини, е сад где се стало, стварно ја не познајем град, Милорад је, не Милорад него овај Данило је изашао из кола и онда смо наставили даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте изашли из кола, да ли је ту било нечега, да ли је ту било неких насртаја на ове жене?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Знам да ја и Ален нисмо, а да су Милорад и овај Ђурђевић вршили силовање. Е сад да ли је био противприродни блуд и то, то не могу да гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, када сте били саслушани код истражног судије, рекли сте, говорили сте нешто о томе да сте чули да је неко наредио овим женама да се скину. Да ли можете да нам кажете ближе о томе, да ли се сећате?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не могу да се сетим ко је наредио јел ја сам њих видео, али ја мислим да су се оне скунуле, ја сам видео обучена да је отишла у собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли да сте чули да је Мија наредио да скину.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ако сам то рекао онда је тачно, ја сам био у соби, ја стварно из те собе нисам излазио, то би могла да посведочи, јесте да сам госпођи убио мужа, и кајем се стварно то, упропастио сам породицу, а та госпођа је била ту, ја ћу да одговарам за ово што сам урадио, али нека каже бар ту истину, ја бих то стварно најискреније волео, ту жену нисам псовао, нисам вршио никакав претрес по стану, да је нисам пипнуо, не њу него да нисам пипнуо ни једну, то би мајка требала да зна. Ја бих је стварно замолио ако може, могућност да дође до тога, али ово што сам урадио верујте 18 година живим с тим, свако би можда бежао, где да бежим, нећу да бежим, треба да се спере крв, да се плати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците молим Вас да ли се сећате, вратићу се на овај кафић «Треф» да ли је ту било неког пуцања?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: У кафићу «Треф» није било пуцања, и ако ме овај терети да сам имао пиштољ, сачувај Боже, одакле ми пиштољ, нисам имао никакав пиштољ, не знам одакле му те небулозе, као што је причао да је пред Брчко да сам ишао у тај солитер. Ван сваке памети, то ми стварно није јасно, ја да сам ишао да крадем свима паре и све то не би живео ко радник и мучио се од 12 сати, па 24 сата да радим на обезбеђење, то господа која овде раде знају шта је 12 сати, а камоли 24, а на пример може да се зове и моја фирма коју држе СУП-овци и ови из ДБ-а, да се пита какав сам радник, ја сад више ту не радим, али мене нису пријављивали, ретко која фирма данас пријављује раднике, а да сам био одговоран и да нисам имао леба да једем никад не би украо ништа, а не нешто више, једну обичну жваку, то лако може да се провери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате барем из ових списка да стоји да је још био један син у кући покојног Авдића?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Читао сам списе, али верујте, разбијао сам главу и кад сам прочитао ја то дете нисам видео, ја то дете стварно нисам видео и не могу да се сетим, мени кад је господин тужилац рекао где је други син, ја стварно не знам, то дете стварно нисам видео, можда је неко од ових видео, ја га стварно нисам видео никада. То најискреније кажем, стварно га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о оружју које је имао Данило, рекли сте, мислим да је Данило имао пиштољ, пиштољ «коблерица» а овај му је дао «шкорпион» и бомбу.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: «Шкорпион», знам да је имао «шкорпион», знам да је имао можда неки пиштољ, знам да је добио «шкропион».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да није имао ништа, кад сам Вас ја питала, али ја Вам предочавам да сте прво рекли да је имао пиштољ «клоберица», шта је то?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па то није пиштољ, то не можеш врапца да убијеш с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам само онако како сте Ви рекли.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, па то није пиштољ, то не можете пиле да убијете с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то, је ли имао пиштољ «клоберицу» или није?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па то је пиштољ «клоберица» то не рачунамо, ми не рачунамо да је то оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли је имао или није?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па јесте имао, али не можете убити пиле са тим, да погодите пиле у трбух не можете му ништа. Прозор ако може да сломи, и Данило му је, не Данило него Милорад му је дао «шкорпион», зато рачунам да то није оружје, то мало јаче од петарде пуца оне најобичније. Не знам, ако знате то су они пиштољи који се преправљају да деца буду храбра, из тога пуцати, можеш себе убити да експлодира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Изволите. Пуномоћник оштећених.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Годрдана Андрејевић, пуномоћник оштећеног Авдић Хурема. Рекли сте да Вам је у једном моменту Милорад у Босанском Шамцу понудио ко жели да оде, да се јави на телефон својима у Србији, да сте се Ви први јавили и да сте онда тражили.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, ја сам онда питао да ли има још неко.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: И онда сте питали да ли жели још неко?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Када сте дошли у Бијељину и отишли у тај кафић, да ли сте питали одакле може да се телефонира, зар Вам није било чудно да одлазите у кафић, а не да телефонирате?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па прво смо отишли да попијемо, право да Вам кажем и рачунали смо да има нека говорница можда и све то, а ја се стварно не сећам.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте се Ви у колима договорили да одете прво да попијете или?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Милорад је рекао да он зна где има телефон, ја никада нисам био у Бијељини и онда нас је одвео прво у кафану и ту смо почели да пијемо.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте Ви питали, да ли има овде неки телефон?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ма нисам уопште питао ништа са милим Богом и оно што се каже, по списима, да смо ишли у ту фирму, ја се тога стварно не сећам.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Реците ми, да ли сте Ви били трезни када сте кренули у Бијељину?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Из Босанског Шамца?

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па тамо смо попили можда по две, три ракије, тамо смо и онда смо кренули.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Тек када сте дошли у овај кафић у Бијељину?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: У кафић.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро, рекли сте да Вам је врата те куће отворио сада покојни Рамо.

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А онда сте у једном моменту рекли да су у тој соби у којој сте Ви били, на кревету седели Рамо и његова супруга Фата.

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли можете мало да нам опишете, тај моменат од часа када Рамо отвара врата, па до његовог уласка у собу, ко му је рекао да уђе у собу, ко му је рекао да седне на кревет? Да ли му је неко уопште рекао или је он сам сео?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Нико му ништа није ни рекао и ови како су улетели, претпостављам да су их и гурали тамо, тамо му је била жена.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Чекајте, они како су улетели. Да ли сте и Ви улетели или?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Сви смо ушли, сви.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро, значи сви сте улетели у кућу и Рамо вам је отворио врата?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Када је отворио врата, ушли су прво Милорад и Данило, Зоран, ја и Ален и онда је човек, ваљда је тамо седео са женом у тој соби.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Како је ваљда седео, од момента.

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Када је отворио врата, када је отворио врата.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли је он сам отишао у ту собу или сте му Ви наредили да иде у ту собу?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Њему је наређено да иде тамо.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Наређено му је?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па да.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Са чије стране му је наређено, ко му је рекао?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па од ове двојице који су први, ваљда је он био у тој соби, пре него што је устао да отвори врата.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: И они су му рекли да иде у ту собу?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да иде у ту собу и он је ваљда кренуо у ту собу.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А ко то они?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Милорад и Данило.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро, и јесу му они рекли да седне на кревет?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, сам је сео.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Сам је сео?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Сам је сео, нико му није наредио ништа. Какав је то кревет, да Вам објасним мало боље, ако није проблем.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Шта кажете?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Какав је то кревет да кажем, оно што се сећам, осталог се не сећам – жена је седела на овом ћошку, Рама ја овде поред како се зове, јастука, а овде је била та сечија, тај сто и ја сам стајао на улазу, овако.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Када сте пуцали у њега, да ли је он пао лицем ка том столу или леђима?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја мислим да је пао лицем.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Лицем?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Лицем.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли можете да нам кажете, колико дуго сте се задржали у тој кући?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: У тој кући, ја мислим, максимално десет минута, петнаест, то је максимум.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли је то било Ваше задржавање или свих из Ваше групе?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам изашао задњи, а мислим уопште свих. После сам чуо да су били у подруму, да су били у радњи, ја нисам имао појма ни да су имали ни радњу ни подрум, ништа.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли можда знате, ко је улазио у тај камион и покушаовао да га покрене?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја мислим да је покушао Милорад да га покрене и Зоран, други не.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли Вам је познато, шта се са тим девојкама дешавало док су они покушавали тај камион да покрену?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Читао сам.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не питам Вас шта сте читали, него да ли се сећате шта је било?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Нисам био напољу, не могу да кажем.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Не знате, добро. Да ли можете да нам кажете, колико је удаљена кућа те жене у коју сте отишли из Рамове куће, колико дуго сте пешачили до те куће?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па по мени, једно 100-150 метара, можда грешим, можда више, али.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли је то пут или сте ишли?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Асфалтни пут, да.

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Асфалтним путем сте ишли. Да ли има окол и других кућа или је?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па са десне стране када се иде наовамо, нисам видео да има кућа, а напред, била је ноћ, само да лажем

ПУН.ОШТ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли има још неко питања? Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Ако дозволите, ако може само оптужени да нам мало детаљније објасни колико су времена укупно пили? Он је овде рекао да су пили пре доласка у овај кафић, колико су времена провели у кафићу? Видим да се не сећа количине алкохола, али да ли може да определи временски, сат, два, три, колико пре него што су кренули у кућу Рамину?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па преко два сата, преко, два, три сата смо седели и пили, не могу тачно да кажем, време у кафани када се пије, то иде веома брзо.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: А не сећате се количине алкохола?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Количина је била велика.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: А напоменули сте врсте, значи била је и ракија и пиво.

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ракија, пиво, вињак, то се све мешало.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: И само још једно питање, ако дозволите, колико је био удаљен покојни Рамо у моменту када је пуцао у њега, да ли може да определи?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Од мене?

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Да.

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Могу да покажем овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отрпилике реците, то не може да се сними, морате да кажете, да нам објасните, колико је то било.

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па једно два метра, два метра, не више, можда мање, само да слажем.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Шта да кажем судија, кајем се, није ми лако и рекао сам сто пута, боље да сам ја био убијен, упропастио сам породицу. Као ја што волим моју жену, тако је и Рамо волео своју, а што кажу Срби, него сви што кажу, крв мора да се спере, мора да се плати. Тоба сам био свестан, зато нисам ни бежао и Вама је познато да сам долазио нон-стоп на, јер сам знао која је казна предвиђена, немам намеру да бежим, значи немам намеру. Увек сам долазио сат времена пре, због превоза, због свега, да се не схвати погрешно. Касније ћу гледати да докажем да је стварно нисам силовао. Све могу да поднесем, али то не, не бих волео да одговарам за нешто што нисам урадио, нити бих волео неке да стављам омчу око врата за нешто што он није урадио. Ја јесам први пут негирао, па ми је зато адвокат рекао, «ја Драгане не могу да те браним, ако ме лажеш. Он зна какав сам ја био, зна и господин тужилац, није ми било лако, али шта је ту је, мора да се каже истина, мора да се плати. Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, седите.

Опт. ДРАГАН ЈОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати, молим Вас оптуженог Ђурђевић Зорана. Је ли хоћете да направимо паузу, је ли вам везано за време лек? Ништа, онда направићемо паузу, колико вам је потребно?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 15 минута.

ОПТУЖЕНИ ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим Вас опт. Ђурђевић Зорана. Ту сте. Хоћете стати за овај пулт молим Вас. Господине Ђурђевићу да ли сте разумели оптужбу?

Опт. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нисам у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели то што Вам је стављено на терет?

Опт. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте разумели текст како гласи?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Разумео сам текст, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро. Реците ми да ли признајете да сте учинили кривично дело за које сте оптужени и да ли желите да се изјасните о оптужби и изнесете своју одбрану данас?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па нисам дана 14.06. вршио убиства никаква ни силовања, како се наводи у оптужници. Не наводи се колико убистава, колико силовања него једноставно вршили убиства и силовања, то је тако стављено у пакет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте извршили ово кривично дело, је ли тако?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па силовање и убиство, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви као оптужени имате право да се браните на начин како Ви сматрате да је вама најбоље, највише одговара. Значи не морате одговарати на постављена питања, не морате износити своју одбрану, можете се бранити ћутањем, да ли ћете изнети своју одбрану?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па изнећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упозорен, опоменут, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, испричајте нам све шта се то десило тог јуна месеца 1992. године у Бијељини, када сте кренули на ратиште, где сте задужили униформу, оружје, испричајте нам све шта се то десило у то време?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па не могу тачно да се сетим датума када смо кренули из Београда, али претпостављам можда дан или два пре овог догађаја, значи кренули смо из Српске радикалне странке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председнице он има неки ту концепт испред себе и неку свеску, и ја бих молио ако може то да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки подсетник или шта је то?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па нема везе, ево затворићу, није проблем никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да се послужите са неким белешкама типа да се подсетите нечега, али не можете читати одбрану знате.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нисам баш сад ни читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Где сам сад стао. Значи пошли смо из Српске радикалне странке и били смо у некој касарни, не могу да се сетим име које је, ту смо добили униформе, наоружање смо добили у Брчком. И морам да напоменем само значи нисмо добровољци Српске радикалне

странке, значи Српска радикална странка је била део једног механизма Војске Југославије која је слала добровољце на ратиште, значи давала им опрему и наоружање, зато што су се појавили наслови у неким медијима, добровољци Српске радикалне странке, значи то би да повучем некако ако може. Значи у Бијељину када смо дошли били смо нешто мало тамо по граду, онда смо распоређени у село једно Милошевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте када сте кренули из Српске радикалне странке, када сте кренули из Београда?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Отишли смо у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, ко отишли смо, колико вас је отишло?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па можда 30-так.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Отишли смо у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту вама био надређени?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама ту био командир?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па капетан Јовић, он је већ у Српској радикалној странци одређен да буде као неки вођа пута или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Онда смо дошли у Бијељину, из Бијељине смо отишли у Брчко где смо добили наоружање одакле смо пребачени били у то село код Босанског Шамца, Милошевац мислим да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте били пребачени тамо, где сте требали да идете, шта вам је речено у Српској радикалној странци, испричајте нам мало ближе о томе?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па у Српској радикалној странци није речено ништа конкретно где идемо, знате послали су нас у касарну «4. јун или јул» тако нешто мислим да се зове касарна. Ту су смо спаковани у аутобусе и одатле пребачени у Републику Српску где смо били у Бијељини, из Бијељине смо отишли значи у Брчко у касарну где смо добили наоружање и из Брчког смо упућени били у Милошевац село, значи требало је да се крене пробој неки на Модричу, ослобађање коридора неког или тако нешто. И онда то вече значи капетан Јовић нас је постројио нас неколико, извео је мене и Ристић Алена из строја био је ту и Живковић Миодраг, али он је дошао пре нас ту. Требало је да идемо вероватно на неку размену Муслимана, тако је била капетана Јовића објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да идете?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: На неку размену Муслимана да, одатле смо отишли за Бијељину, били смо у неком кафићу «Треф».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били када је вршена та размена Муслимана, шта се десило, где сте свратили?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па нисмо ни били, значи отишли смо директно у Бијељину, није ни било никакве размене Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: У том кафићу «Треф» значи седели смо, пили, баш смо оно били што каже доста и пијани, ја сам чак пушио и неку траву, марихуану, касније се испоставило. И била је нека прича да неки Муслиман снабдева другу страну муслиманску, да снабдева са наоружањем и опремом. И кренули смо са тим Спасојевић Данилом, који је иначе из Бијељине, да нам покаже где је кућа тог Муслимана који снабдева друге Муслимане са тим наоружањем. Даље је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Значи кренули смо онда из тог кафића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало у том кафићу поред тога што сте чули, шта се ту још дешавало?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па није ништа, значи онда смо кренули са тим Спасојевић Данилом, значи кренули смо да нам покаже ту кућу од покојног Раме где се налази. Унутра смо упали сад не могу баш тачно да се сетим како смо упали, значи том приликом упада ја сам одузео од покојног Раме, одузео сам један пиштољ и 5.000,00 динара. Пошто нам је возило било заглављено покушао сам са Нецадом да упалимо њихов камион, да упалимо камион да би извукли то наше возило које је слетело било у блато неко. Пошто је и камион остао заглављен значи остали смо без аута, нисмо имали чиме да се вратимо, питали смо Нецада Авдића да ли има неко у близини возило, он нас је одвео код једне куће и рекао да та кућа има возило. Упали смо у кућу тројица или четворица нас, ја сам узео кључеве од аута, изашао из куће, ушао у гаражу и упалио ауто и истерао из гараже и ту смо сјели, додуше биле су доведене и ове две девојке, Муслиманке, биле су са нама и кренуле са нама можда још једно три, четири километра према путу за Брчко. Ту смо их оставили и кренули смо даље значи нас четворица, том приликом налетели смо на контролни пункт полиције где смо били заустављени, а ухапшени смо били, предати полицији. У полицији био сам малтретиран значи претучен и физички и психички малтретиран од стране припадника полиције у Бијељини. Сутрадан или прекосутра давао сам изјаву када сам читао у списима предмета, значи згорио сам се од оне изјаве, значи нисам знао ни шта сам потписао ни шта је тамо писало. Онда смо после тога пребачени из Бијељине у Сремску Митровицу у затвор са заробљеним Хрватима где смо били у Сремској Митровици у затвору значи око 5 дана, да би касније дошли опет да ли војска или полиција, дошла у Сремску Митровицу и преузела нас и вратила нас поново за Бијељину, из Бијељине смо поново пребачени у

Угљевик у Средње-техничку школу, Средње-уметничку школу, значи у котларници где смо исто били заробљени са Муслиманима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је то?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па то би било то, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, најпре ће Вам постављати питања заменик тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли сте познавали пре него што, пре овог догађаја, Ристић Алена, Јовић Драгана?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нисам, нисам познавао, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никога?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Први пут сте их тада видели?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Први пута. Још једну само напомену, ја се извињавам госпођо председавајућа, поштовано веће, дуго сам размишљао да ли да са Вама да комуницирам господине тужиоче, јер од 05. јуна значи објавили сте на сајту тужилаштва многе лажи о мени како сам криминалац, како се бавим изнудама, моја супруга доживела је нервни шок због тих ваших изјава, да ли Ваших конкретно или ваших колега, значи оно што сте објавили на сајту тужилаштва значи чисте су лажи и неистине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђевићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам ја, то није мој део посла, ја ово радим.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам ко је, тако да ми није остављено простора ни да могу да се браним, једноставно сам нападнут од стране медија како електронских тако и штампаних. Тако да сам дуго размишљао да ли са вама уопште да остварим контакт било какав, али нема везе ајде можете постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше је право, да ли хоћте да одговарате или не?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Одговараћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, рекли сте да сте задужили униформу у Београду у касарни.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је са осталим окривљенима, да ли су они били униформисани, односно од вас петорице колико схватам да вас је те прилике било тамо, да ли су сви били униформисани и како су били обучени или неко није био униформисан од вас? Пођимо од Вас, како сте Ви били обучени тада?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја сам имао маскирну униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Комплетну?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Комплетну?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јовић Драган?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Имао је и он униформу исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он имао чинове неке, палете?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Имао је звезде неке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па чинове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једна, две, три, четири, који чин?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па не могу сада баш да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, да ли су звезде или су траке?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Звезде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте носили неке траке на униформама, Ви или било ко од вас?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Могуће, не могу баш тачно да се сетим, али могуће да смо носили јер то вече смо се припремали значи да се крене на пробој коридора па се обично када се креће у акцију значи добијају траке, да ли беле, жуте или плаве ради препознавања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте имали од наоружања Ви?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте имали од наоружања?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Аутоматску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Калашњиков.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остали? Ако се сећате шта је имао Јовић, кратку цев, дугу цев, комбиновано?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па исто дугу цев.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ристић?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Вероватно дугу цев.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Живковић?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Живковић је имао пиштољ, могуће пиштољ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте рекли за униформу, јесте сви били униформисани или је неко био у цивилу?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Живковић је био у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Комплетно или доњи део или горњи део?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не можете да се сетите. А овај мештанин из Бијељине?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја мислим да је имао униформу и он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто униформу. А реците када сте дошли тамо, ко је био, при којој сте ви јединици били?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: При јединици Војске Републике Српске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте били при Територијалној одбрани?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па исто је то ваљда ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је исто?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па исто вероватно Територијална одбрана или војска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био неко ко вам је представљен као командир ваше јединице?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не сећам се, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се да је било ко био или се не сећате ко је?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не сећам се да је неко представљен значи у селу Милошевац како командант јединице или тако нешто

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А рекли сте да вас је постројио капетан Јовић?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да. Капетан Јовић је значи био у оквиру те наше јединице, како да кажем значи нас 30-так који смо дошли из Београда, а ту је било још неких других јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је он био вама, је ли он вама тако и у Београду речено да ће вам он бити надређени или?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам је речено за њега?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: У Београду је речено да ће он бити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па да ће нам капетан Јовић бити значи претпостављени кога треба да слушамо и то, да ће бити официр неки шта знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он и раније био на ратишту?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате то. Рекли сте да сте требали да кренете, да вас је он постројио и то сте објаснили све шта и како, кренули сте, чиме сте кренули?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Са аутомобилом «Застава».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чије је то возило?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било пуцања у том кафићу «Треф», да ли је неко пуцао? Да ли се сећате?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Могуће да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је пуцао?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да предочите одмах да се не би враћали поново?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не могу сада тачно да се сетим ко је шта рекао, али отприлике само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам предочити, Ви сте рекли да је пуцао капетан Јовић?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јесам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Могуће да сам рекао, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли тачно то што сте рекли или није?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па сад нисам баш ни сигуран у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сада сигурни?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте онда онако тврдили да јесте, да је он пуцао?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате неко објашњење?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је дошло до тога да кренете до те куће у којој сте касније дошли до те муслиманске куће? Рекли сте да је неко рекао, ко је рекао да је тај Муслиман и да он набавља оружје за Муслимане, да је екстремиста?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па то је рекао, ја мислим да је рекао Спасојевић Данило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је рекао Спасојевић?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па вероватно он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме је рекао?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па не знам нисам сигуран коме је рекао, али неке је рекао углавном из те наше групе која је кренула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он вас добровољно водио тамо или је био принуђен да вас води?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па вероватно је водио добровољно, чим је предложио то, чим је рекао да тај Муслиман има наоружање и да снабдева друге Муслимане са оружјем, значи вероватно је кренуо добровољно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видите у овом исказу од 07.10. рекли сте «да је Јовић у том кафићу «Треф» чуо од неких момака да у граду има тај

муслимански екстремиста да има оружје којим снабдева Муслимане, ту је био и мештанин Данило, он нам није рекао за овог оштећеног, њега је Јовић принудио уз претњу оружјем да нас води», тако сте рекли у истрази.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то тачно или није тачно, и шта је тачно?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате шта је тачно?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што сте онда рекли тамо тада тако?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па рекао сам, откуда знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сад не знате? Сада не знате?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не. Ја се извињавам, а шта Ви читате, а мени није дозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас то је само предочавање, немојте тако да се обраћате заменику тужиоца, значи предочава Вам Ваш исказ. Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако Вам ја не предочим, предочиће Вам председник већа, таква је процедура. Да ли сте учествовали у претресу те куће тамо код тог Авдић Рама?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Рекао сам мало пре да јесам, значи да сам одузео пиштољ и 5.000,00 динара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још нешто одузето из те куће осим тог пиштоља и тих 5.000,00 динара?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Да ли је неко други вршио претрес осим Вас?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Знам само шта сам ја узео и шта сам ја одузео, а шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога је било у кући када сте ви ушли у кућу, и да ли сте сви ушли у кућу, сва петорица?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Могуће да јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо што сте рекли?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Могуће да јесмо сви ушли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могуће да сте сви. Кога је било у кући?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па био је покојни Рама, његова супруга, две девојке неке млађе и тај син Рамин млађи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви сви у једној просторији?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте сви у једној просторији?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па били смо, ја сам био у једној просторији, а ови су били други у другим просторијама, тако да ја не знам ко је био у којој просторији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се дешава, Ви сте ту, шта се дешава даље са вама?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Рекао сам значи одузео сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли, шта се дешава са осталим окривљенима?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се дешава са осталим окривљенима, да ли их Ви видите, да ли су они у Вашем видокругу?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па некад буду у видокругу некад не буду, није било ни светла ипак био је мрак и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са тим женским особама млађим?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Шта је било са њима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, шта се са њима дешавало у кући?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па ту су биле у кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са њима, је ли њих неко напаствовао, је ли их нападао, је ли их силовао и скидао, је ли им наредио да се скидају, јесте видели тако што?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па видео сам само капетана Јовића да нешто са једном девојком петља, а шта је петљао стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте видели?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па не знам, не могу да се сетим да ли је разговарао са њом или шта је то радио, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разговарао, шта је било са Авдић Рамом, са тим мушкарцем?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са тим старијим, са бабом?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам шта је било са њим, ја сам чуо да је, касније када смо пошли да је убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било пуцњева у тој кући?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Био је један пуцањ колико ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Када сам ја већ био напољу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте већ били напољу?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте питали шта се то десило, ко је то пуцао, јесте утрчали да видите, да пружите помоћ некоме или да видите шта је?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па Живковић је рекао да је пуцао Јовић на Рама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На Рама, је ли рекао нешто ближе?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су те жене биле обучене или су биле без одеће?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Изгледа да су биле голе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изгледа да су биле голе, шта то значи изгледа?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па чини ми се да су биле голе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли их неко потерао из куће или?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу кренуле оне са вама?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да, кренуле су са нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли их неко водио?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није нико, значи биле су са нама овако у групи, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте били у кући, је ли било неког запомагања тих жена? Неке вриске?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па била је ту онако шта знам можда више чак и од нас самих што смо галамили него од оштећених Авдића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате да је неко те жене одводио у те просторије тамо.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, да је неко њих напаствовао, не знате ништа?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, овде сте у истрази нешто другачије говорили везано за ту ситуацију, «Јовић је натерао две млађе жене да се скину голе у дворишту, у камиону је покушао да их принуди на орални однос»?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па то сам рекао али изгледа да сам погрешно, не знам због дејства алкохола или због дејства наркотика, када сам читао списе предмета видео сам изјаву Франц Низаме каже да уопште није било никаквог секса у кабини камиона, тако да можда сам имао халуцинације неке или не знам, не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Ви када сте давали тај исказ у истрази тада није била, нисте имали тај, нисте били упознати са тим исказом те жене, него сте рекли ово што сам вам ја предочио, па како објашњавате ту разлику у исказу данашњем у односу на тадашњи исказ?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па тада сам мислио да је тако, а сада када сам прочитао изјаву госпође Франц Низаме, ако она каже да није било тога онда сам ја вероватно лагао, тако излази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте тада у истрази «Јовић је пуцао у уста домаћину и убио га, чуо сам то од њега као и од Алена и Живковића накнадно»?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па да чуо сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да му је пуцао у уста?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да је пуцао на Рама, а сада да ли у уста или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде сте рекли тако као што сам вам прочитао, па сада реците је ли то тако било или није било

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Могуће да је било тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могуће да је било. Шта се дешава даље када ви излазите из куће, јесу те жене са вама, из те куће Рамове?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи били сте у тој кући Рама, десило се то што се десило, излазите напоље из тих кућа и ви сте изашли напоље, те жене су са вама, шта се даље дешава? Куда вас пут води?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Неџад нас је водио да нам покаже ту кућу која је имала ауто, које нам је требало да се вратимо значи у село Милошевац зато што смо сутрадан значи требали да имамо тај коридор, ослобађање Модриче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: И том приликом значи ја и Јовић и још не знам ко упали смо у кућу те жене, ја сам узео кључеве и отишао у гаражу да истерам кола.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Узимате ауто, крећете, ко је у ауту све?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: У ауту смо сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вас петорица и њих две?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли мештанин овај иде са вама или не иде са вама?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Мештанин је остао тамо у Бијељини у граду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Довезли сте га до града?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се дешава када он излази после тога?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: После не знам неколико пређених километара стали смо и ту смо се договорили да пустимо те две девојке, оне су пуштене, ми смо наставили даље и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што сте их пустили да ли је било неког силовања или било чега другог сексуалног односа са њима?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па ја сам покушао али нисам могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А остали?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: За остале не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За остале не знате?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви те прилике имали брду, бркове?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, нисте.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Значи имао сам браду можда стару три, четири дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали шлем или неку капу или тако што?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Имао сам беретку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Беретку?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па беретку. Ја мислим да је била беретка, сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте се и приликом давања исказа у истрази суочавали са окривљеним Јовићем и при том суочавању сте такође тврдили ово што сам вам ја предочио данас, исто је објашњење као и за овај исказ да ли сада се боље сећате него пре?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Много се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања бранилац? Ја би Вам само предочила одбрану опт. Јовић Драгана који је рекао да он није био тада командир? Да није имао никакав чин, да је фактички неки цивил био одређен у Београду и који Вас је све и повео овамо за Бијељину?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја знам да је он имао чин неки, капетан вероватно има неке звезде и баш је он лично одређен у странци да буде вођа, вођа пута, вођа групе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био одређен, тако је речено?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то рекао да је он вођа групе, да је он командир, ко је то Вама рекао?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па то је рекао тамо, како да кажем, функционер ваљда странке, у Српској радикалној странци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су Вам рекли?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците шта је Вама тад речено, кад сте се јавили као добровољац шта Вам је речено, где идете, зашто идете?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није речено ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како, зашто сте се јавили?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте се јавили, где крећете?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Значи пријавимо се, рецимо ја као ја, значи назовем Српску радикалну странку у Београду, питам да ли има потребе да се иде негде на ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, објасните где сте требали да идете на ратиште тад кад сте се пријавили?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није се знало никад рецимо где ћемо конкретно да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте говорили када сте били саслушани у истрази да сте Ви свратили негде у, сад ћу Вам рећи, «Свратили смо до једне зграде у Брчком која је била под неком опсадом. У тој згради су били затворени Муслимани. Јовић је ушао у ту зграду без нас, после неког одређеног времена носио је злато, неки пиштољ», данас нам ништа о томе нисте говорили.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јесам говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Је ли било то тако?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јесте, било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је било?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовић нам је рекао да није било никаквог постројавања када сте кренули него да је требало, ето питао је ко хоће да иде да телефонира и да сте ви сами пошли да бисте телефонирали?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовић је рекао да није имао пиштољ, а Ви сте говорили да је пуцао у «Трефу», у кафићу, у тоалет врата и да је пуцао из малокалибарског пиштоља, је ли то тачно?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Могуће, нисам сигуран. Могуће, могуће, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни. Ви сте говорили и када сте дошли до куће породице Авдић, значи ушли сте у кућу, рекли сте у једном тренутку и да је Јовић дирао једну породиљу по вагини која се тек породила?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јесте дирао, али нисам видео начин на који је дирао, да ли је разговарао или је примењивао неке радње, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, откуда Ви то онда знате?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуда знате да је дирао? Јесте ли видели?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја кажем не знам да ли је дирао или је разговарао, значи био је с њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па опишите нам ту ситуацију кад Ви то видите како је то изгледало?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не могу ја сад описати ситуацију пре 20 година која је била баш сад да је видим као да је јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да је тек дошла с порођаја, да је крварила, како то знате? О томе сте причали, зато то Вам предочавам Вашу одбрану.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: То сам чуо касније, вероватно сам чуо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада нисте у том моменту ништа видели?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да опишете како су изгледале те две жене?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте да је била једна црна, једна плава, и о томе сте говорили.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Једна је била овако црна, али то само коса, а иначе овако рецимо по изгледу не знам каква је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да повежете ко је био са том црном, а ко са плавом?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте у истрази и о томе да када сте стали возилом да сте Живковића и Ристића видели да су неког од њих терали на секс, је ли било тако, јесте ли видели неког?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја сам рекао у истрази да сам ја покушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за Вас.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А остале да нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда сте рекли «Можда једино кад смо стали», било је питање «Јеси ливидео ову другу двојицу Живковића и Ристића јесу ли они неког терали на секс», а Ви кажете «Нисам видео, можда једино кад смо стали», зашто?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам ни ја шта сам рекао, можда је неко дирао али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Ви видите или не видите?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Изгледа да нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели. А зашто сте Ви повели ове две жене када сте кренули према тој кући?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јер ја их нисам ни повео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се оне понашале када су изашле из куће? Да ли сте уопште чули неки врисак у кући или да ли сте било шта чули?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Како су оне изгледале када сте пошли до ове куће где сте узели друго возило?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам на шта мислите како су изгледале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледале, јесу ли плакале, јесу ли вам нешто говориле, молиле вас или било шта да ли су вам се обраћале?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Јесу ли биле голе све време?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пешице дошли или возилом до куће?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Пешице, али то ти је можда педесетак до сто метара рецимо од њихове куће, значи нису шетани кроз град како пише у оптужници, то ти је значи уличица једна која у то време није имала ни светла, није имала ништа, ни уличнога и нестало је било струје у целој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли знали у чију кућу идете, српску или муслиманску?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли до те куће, да ли је било неког претресања?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја сам рекао, значи ја сам ушао у ту кућу, узео кључеве, изашао у гаражу, шта се касније дешавало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се после десило? Је ли неко узимао од те жене неки накит, новац, јесте ли видели?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам, када сам узео кључеве значи рекао сам да сам сишао, да сам изашао напоље пошто је гаража била напољу и значи узео сам, а шта се међувремену дешавало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте у истрази рекли «Јовић јој је пришао, истрагао јој огрице, ланчић и наруквице, прстење, поскидао злато», тако сте рекли.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не сећам се да сам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, шта?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да сам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, то сте рекли у истрази. Не сећате се да сте тако рекли?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте говорили и на питање истражног судије «Јесу ли силовали њих тројица или нису, је ли знаш или не знаш» тако Вам поставља истражни судија питање, Ви кажете «Па сви смо покушали, углавном, како да кажем, да силујемо». Па Вас истражни судија пита «Је ли их терао неко да пуше», «Па Јовић је терао њих две, зато сам хтео да вам кажем, значи већ у кабини камиона».

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: То сам рекао значи за камион али пошто Франц Низама тврди да тога није било у камиону значи не могу ја сад причати да је то било ако она жена каже да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте Ви видели, не шта је жена причала, него да ли сте Ви видели?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па било је неко комешање у кабини сад шта је, седели смо ја, Јовић и те две жене. Ја сам седео за воланом, њих двојица су седела са те две жене у кабини, сад шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Тада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, је ли имате питања?

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Андрејевић Гордана, пуномоћник Авдић Хурема. Рекли сте да сте у том кафићу «Треф» пили, а да сте и Ви пушили неку «траву»?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Одакле вам «траву»?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па то су имали неки момци који су били исто у кафићу гости.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Момци које знате од раније или које сте ту упознали?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не. Не, ту у кафићу упознао.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте ли ви то од њих купили или су вам они поклонили или како? Почастили вас?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па поклонили, нисам купио.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте ли пре овог догађаја раније пушили «траву»?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нисам, тад је било први пут и касније можда после тога догађаја, значи кад сам био у Шапцу можда једно три или четири евентуално пет пута.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли сте пре овог јуна 1992. били на неком ратишту?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Како?

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли сте пре јуна 1992. године били на неком ратишту?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јесам.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Где? У Босни, у Хрватској?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: У Босни.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Где, у ком месту?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ливно, Дувно, Купрес.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Колико сте боравили тамо?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Око два-три месеца.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: После ког времена сте отишли са овом групом из Радикалне странке у Бијељину?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам, не могу да се сетим тачно.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Рекли сте да сте ушли у кућу и да сте улазили из просторије у просторију, интересује ме да ли сте у било ком моменту за време вашег боравка у кући имали контакт са неком од ових млађих жена, Ви лично?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не верујем.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Не верујете?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли је поред Вас и тих млађих жена ка кући ове жене од које сте узели возило, још неко кренуо из куће Авдића?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Кренуле су те две девојке, Неџад и ми остали, осам нас.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Ко је рекао Неџаду да крене са вама?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не сећам се ко је рекао.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Како је он ишао поред вас, је ли држао подигнуте руке или, и да ли је он улазио у кућу те жене?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Чини ми се да је и он ушао у кућу те жене.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Како, добровољно или му је неко од вас то рекао?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па не могу Вам поуздано рећи.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли се сећате када је Неџад нестао из те ваше групе, да тако кажем, где је он отишао, шта се са њим дешавало?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не сећам се, јер ја сам био у гаражи, значи петљао сам са тим колима зато што су имали неке друге команде, што сам касније схватио да се радило о ауту намењеном за инвалиде, па је било мало проблема.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Кад сте изашли из гараже ко је био испред куће те жене?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па били смо ваљда сви.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли је ту био и Неџад?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Чини ми се да није био.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да није био. Да ли је било ко од вас рекао шта ће се чинити са овим двома девојкама, женама млађим, где иду оне, где их водите, шта намерава да урадите с њима?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не сећам се.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Не сећате се. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас само питала, Ви сте говорили о томе да знате да је у соби била и једна мала беба, како то знате, јесте ли видели?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у тој соби?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Био сам можда врло кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све био у тој соби?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па ту је био покојни Рама, његова супруга и не знам, не могу да се сетим ко је био. Знам да су били покојни Рама и његова супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где је баш била беба, ту сте били сви заједно?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ви ту радили?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па одузео сам пиштољ и 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у просторији где је мала беба ту сте одузели пиштољ?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после шта се десило са Рамом?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: После не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам шта се после дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Ви сте имали неко питање. Молим? Да, да, изволите. Можете овде да станете за овај микрофон.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Кад смо дошли у Српску радикалну, Охридска 1, да ли је био неки цивили из Босне који је требао да нас одведе на место где ћемо да држимо положај или смо ишли сами добили смо неку карту или нас је водио неки цивил?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Значи добили смо карту и ишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте «значи», само питање поставите, он је рекао «Не», није био цивил.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ти си одређен у Српској радикалној странци од стране неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе, приђите ближе.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Чича Милан је секретар Српске радикалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите овамо код браниоца, станите овде. Ево овде станите.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Извините судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас разумела да сте рекли да није био никакав цивил тада.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Интересује ме, да ли је био неки цивил из Босне који је дошао да тражи помоћ и да смо ми зато били скупљени и да је требао да нас води у то његово место да бранимо положај?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам за то.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: То бисте вероватно Ви требало да знате пошто сте били капетан.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Хвала на унапређењу, тражићу од војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта каже, да сте Ви били капетан, сачекајте, чујете шта каже?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Чуо сам, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте били командир?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: То уопште није тачно, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Интересује ме ово у кафићу «Треф» ако смо ја, Ви и Ален дошли данас, а Милорад био шест-седам месеци, зашто ја нисам седео са Данилом него седео Милорад, објасни ми то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Шта треба, ја да ти објашњавам.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па како сам онда могао с њим да се договарам?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Како ја теби да објашњавам, ја ти нешто објашњавам, ваљда ти треба мени да објасниш што си ти мене извео из строја у селу Милошевац и мене и Алена и повео са собом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е реците то, Ви сте то рекли, зашто?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: То би ваљда Ви требали да објасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Нисам те извео, него је лепо питано ко хоће да иде на разговор, да разговара телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете, је ли тако било?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па није било тако.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Интересује ме, пошто сте господине Зоране били на фронту пре тога три месеца, да ли сте сретали тада неке старешине на фронту?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Старешина је увек било на фронту.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да ли су сви носили звездице?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Молим?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да ли су сви носили звездице?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да, махом су носили.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја бих молио јавну тужбу и суд да се распита кад је ратно стање официри не носе звездице, само зато ако буду заробљени да не знају кога су заробили, то зна и мало дете, тако да је ово ортодоксна лаж.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовићу, је ли Ви чујете шта он каже, за ово што Ви кажете.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Па кажем да то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се вратимо на ово, добро, то је Ваше право да кажете.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Кажем да то није тачно и то може да се провери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, па Ви сте рекли.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, то је Ваша на неки начин примедба стављена на овакав исказ.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Само да ти одговорим на то, то вероватно не носе активни официри који су значи прави официри, а као ти што си ставио те чварке и замишљао да си официр, значи вероватно то правило за тебе није важило.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Хвала што сам замишљао, то је још боље. Само морам наочаре да ставим, још једно питање. Да ли ти је промакло можда да је Милорад хтео девојке да одведе у штаб тамо где му је био бивак, да ли се тога сећаш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, молим Вас. Полако, немојте директно да постављате питања, идите преко председника већа. Шта, да ли је?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да ли је господин Милорад, који је одвојен поступак, да ли му је познато да је хтео сестру и снајку од покојног Раме да одведе у место тамо где му је војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то познато?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није ми познато.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Човек има амнезију, шта да радим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај исказ из истраге каже овако, Јовић је, односно Ђурђевић је рекао тада, каже «Претходно у кући Јовић је дирао руком по вагини једну од жена која тек се била породила па је она прокрварила».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сад сам му предочила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али прокрварила, јер он видео да је прокрварила, јесте ли Ви видели да је прокрварила?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па тражила је крпу неку, вероватно или газу неку, откуд ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тражила је крпу и газу због чега?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Вероватно да стави, да би зауставила крварење вагине, а сада зашто је настало крварење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви то видели или нисте?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули господине Јовићу да је он рекао да сте Ви од ове жене узели неко злато, накит, ланчић? Станите овде.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Чуо сам па ме интересује код кога су нађене паре и злато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Нека ми одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, него само да прокоментаришете овакву једну одбрану, односно исказ.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Уопште није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете? Ви кажете да јесте.

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он каже и да сте Ви пуцали и да сте имали пиштољ и да сте пуцали у кафићу «Треф».

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: И то није тачно, то је и сад речено, оповрго је и то. Знам да сам имао само шмајсер овај немачки и ништа више, то је једино оружје које сам имао са једним шаржером, не два, него само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете како је изгледао у то време господин Јовић, како је изгледао у то време?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па изгледао је онако крупнији од мене, имао је велику браду, имао је чинове капетана, имао је тај немачки шмајсер из Другог светског рата и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке траке око руку?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: То је могуће, значи нисам сигуран за то али обично пред борбу неку кад се иде значи добијају се те траке ради препознавања, значи када се иде у акцију негде значи у жар коридора или ослобађање неког места, значи војска добија траке, да ли беле, жуте или плаве да би могли да се препознамо ко смо и шта смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите, можете се вратити.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести. Зовите молим вас оптуженог Ристић Алена.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ РИСТИЋ АЛЕНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон господине Ристићу. Хоћете рећи молим Вас да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да ли сте извршили ово кривично дело које Вам је стављено оптужницом на терет?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па никакво кривично дело ја нисам извршио али имам одређену улогу у свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете да се изјасните о наводима из оптужбе? Да ли ћете изнети Вашу одбрану?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам. Ваша права су следећа Ви не морате као оптужени да износите одбрану, не морате да одговарате на постављена питања, значи то је Ваше законско право. Ако хоћете можете се бранити и ћутањем. Дакле, колико сам разумела, Ви ћете данас изнети Вашу одбрану?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па ништа, то не знам тачно који је био датум, са одређеном групом људи из Сомбора сам се нашао у представништву Радикалне странке у Охридској 1, са намером да идемо као добровољци на ратиште. Оданде смо кренули, завршили смо у Бијељини. Тамо смо преноћили једну ноћ. Онда смо задужили наоружање у Брчком, онда смо потом дошли у село Милошевац. И ништа, тамо смо се распаковали и свако је заузео своју позицију где је требао да буде и у међувремену после неког извесног времена, дотични господин је дошао са још једним човеком који је тамо већ претходно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то дотични господин? Како се зове? Показујете руком.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па не знам како се зове, Драган. Он је дошао, он нам је био надређени. Значи, био нам је командант, капетан смо га звали зато што је имао чин капетана. Наредио је да сви станемо у строј, ми смо стали у строј и он је из строја извео мене и Ђурђевића и рекао нам је да идемо у неку акцију, што смо ми и учинили. Пошли смо са њим и са тим Мијом колима до Бијељине. Цело време он нама ништа није говорио о чему се ради само да је у питању нека акција. Нико му ту ништа није постављао, мислим питања му нико није постављао никаква. Ту смо по

Бијељини, немам појма где смо ишли. Углавном смо завршили у неком кафићу, онда смо почели да конзумирамо пиће, појавио се неки човек опет неки тамо Данило кога ја и Ђурђевић нисмо никада ни видели ни знали за њега и прикључио се нашој групи. Онда нас је било петоро. Ту су неке приче, али све нешто необавезно. Ништа у свему томе није указивало да се прича о ономе зашта смо ми дошли, све је било тако нека шала, пијанчење, туре су се окретале, само знам да је била ноћ и кренули смо, били смо у некој фирми где смо телефонирали и онда смо се са тим цивилом нашли код односно испред куће тог покојног Авдић Раме који је наводно по исказима нашег надређеног био неки муслимански фундаменталиста који је био наоружан и тако даље и да треба да се претресе кућа и да му се заплени већа количина оружја које он наводно има а за које му је гарантовао да он то има, тај цивил, тај Данило који је био. Ми смо ту ушли, одређена група људи је одмах почела са самих врата да туче, да удара оне људе. Неке су људе и одвукли, неке те две жене које су биле тамо, у друге просторије. Силовали су их, капетан ме је звао да одем са њим у просторију да претражимо наводно оружје. Ми смо отишли, између осталог тражио сам у соби, нисам ништа нашао, мислим да сам нашао неку ловачку пушку, не знам ни где је био он. Ја сам изашао и стао сам у ходник сам стао, насупрот тих врата у којима је он био остао са тим покојним Авдић Рамом и после извесног времена сам зачуо пуцањ, крике и шта ја знам цела пометња, кукање, плакање. Утрчао сам унутра и видео сам како тај Авдић Рама лежи мртав на столу и локва крви испод стола. И капетан нам је исто наредио да се покојник претресе, приликом чијег претреса сам исто ја нашао неки новчаник, он ми је узео тај новчаник и из тог новчаника је узео цео садржај тог новчаника. Неког сам, не могу да кажем тачно ко је силовао, пошто су девојке одведене од стране Ђурђевића, али не могу да кажем да је он силовао те девојке и Мија је то први урадио, он је отишао други. Да ли је урадио то или није, то не знам. За Мију у кући исто не знам.

Знам само на крају кад смо сви завршили са тим, кад смо те две девојке кад су одведене тамо где су намеравали да их воде, па их нису одвели е онда тамо је само силовао тај Мија, односно покушао, није ни он успео до краја то да уради, пошто су наишла нека кола и били смо близу пункта. Ни ту не би стали, намера је била дотичног господина капетана да се те две девојке поведу у место матично где је била јединица па да оне тамо опсервирају, већ шта да раде, не знам ни ја шта је већ желео он са њима, да буду присутне тамо код нас, против чега сам се ја побунио јер сам рекао да не можемо са њима да прођемо контролне пунктове и да ће имати проблема. Услед тог неког превирања, цапања, на неке једвите јаде, стали смо са аутомобилом и девојке су остале, пуштене су. У том делу где смо стали покушао је тај Мија да направи обљубу над једном девојком.

Међутим, није успео зато што је наишао аутомобил. И оне су убрзо побегле преко пута и отишле. Ми смо сели у ауто, дошли смо до пункта где су нас припадници полиције замолили да изађемо из аута, ми смо изашли, замолили су нас да одложимо оружје, ми смо одложили.

Онда је уследило муњевито хапшење. Одмах је стигла и марица и потрпали су нас, везали су нас у ту марицу. Дошли смо у станицу полиције, тамо су нас све одвојили посебно у канцеларије, везали за радијаторе и тукли нас. И онда током целог тог времена како су већ вршили ту истрагу над нама, дошла су два човека са камерама, укљученом камером, уперили су у мене камеру и питали су ме да ли сам силовао. Ја сам рекао да нисам, они су искључили камеру, оставили камеру. Онда опет ме питао, ја сам рекао јесам пошто су ме тукли ја сам рекао да јесам. Онда је опет укључио камеру и снимао је тај део изјаве и онда константно та група, та два човека, претпостављам тако да су и остали имали исти третман и кренућу од свог искуства, од свог доживљаја како сам ја прошао. Ја сам једноставно био принуђен да признам нешто што нисам учинио, тако да морао сам да кажем оно што нисам учинио. Ја сам то признао под тим околностима и постоји на крају крајева ту и видео снимак, не мене него сваког човека и сва питања која су постављена, како је ко изгледао у ком стању, ко је на шта личио. Значи, све може да се види преко тих снимака. После су нас одвели у Сремску Митровицу у затвор. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било то?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону прво ће Вам поставити питања заменик тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте саслушавани у истрази 18. јануара ове године. Другачије сте изговарали него данас.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је разлог томе?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је разлог томе што сте онда другачије говорили него данас?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Шта је разлог? Чисто један шок који се догодио муњевитом брзином. Нисам био спреман да се суочим с тим, нисам реално и објективно сагледао све околности као зрео човек и направио сам тај ето неки шта ја знам, гест који није ни похвалан, ни примерен, одреаговао сам како сам одреаговао, то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што данас говорите то је истина?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: То је истина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците ми, објаснили сте да сте дошли тамо на ратиште и то све, Вашом јединицом ко је командовао?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Дотични господин, не знам како се презива, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете дотични господин, само да констатујем да Ви показујете руком на оптуженог Јовић Драгана.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да, извињавам се заборавио сам због транскрипата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, због тога.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Јовић Драган, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А та Ваша да кажем јединица, да ли је била при којој широј јединици тамошњој? Да ли сте били при војсци? Да ли сте били при територијалној одбрани? Да ли знате то уопште?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па гледајте, ми смо кренули као припадници Српске радикалне странке. Дошли смо у Охридску 1, тамо је био тај штаб који се бавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам све чуо. Него оно само тамо на терену кад сте стигли.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: То не знам, господин Јовић. Ја мислим да је војска Републике Српске, како се већ звала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да сте били при томе?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: При њима, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био неки старешина тамо који је рекао ја ћу бити старешина, бићете у оквиру моје чете, батаљона, јединице и тако нешто? Да ли Вам се обратио?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па то ја не знам, ја сам био као војник господин Јовић је што се тиче тога уговарања контакта са људима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Касније кад се све ово завршило.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Из свега осталог, то је његова ствар била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се све ово завршило, јел сте се Ви вратили на ратиште или сте отишли негде другде?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ми?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви, Ви?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ми смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, Ви, Ви?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Враћен сам назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте отишли више тамо у Босну?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били поново на истом том месту?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не на истом месту. У Угљевику сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците ми.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Заробљен сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте ви били обучени сви колико вас има а и Ви?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Како смо били обучени?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, тада тамо те прилике кад одлазите код Авдића тог дана. Јел сте били униформисани да кажем.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па јесте, задужили смо у Бубањ потоку смо задужили наоружање, не наоружање него униформе, чутуре и то што треба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве сте униформе имали?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве сте униформе имали? Знате има она стара војничка, свечана, маскирна. Јел се сећате?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па тад се задуживало, али неко је имао своју униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву сте Ви имали?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ја сам имао своју приватну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Која је сашивена у Радикалној странци, маскирну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Маскирну?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Маскирну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Јовић?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Какву је он имао? Он је имао ову како да Вам кажем, да не кажем партизанску, него од Војске Југославије, маскирне панталоне са трегерима и имао је прслук маскирни, исто регуларно од Војске Југославије маскирни и имао је онај чин исто од Војске Југославије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете чин, да ли је то у облику звездица или у облику неких лимених?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Палета, палета, са два она шпицаста троугла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са два шпицаста троугла?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да, сад да ли нагоре или надоле, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А Ђурђевић?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Какву је униформу имао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, јел се сећате? Да ли је он уопште био у униформи или је био у цивилу?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Већи део је био у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али те прилике кад сте ишли код Рама кући. Да ли се сећате? Да ли је био униформисан или није био униформисан?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Сви смо били униформисани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај мештанин Данило што Ви кажете?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, он је био у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је био у цивилу?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте имали од наоружања?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Зато што смо ми дошли тамо на саму линију већ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јасно. Шта сте имали од наоружања?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Од наоружања аутоматске пушке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте имали кратке цеви?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Кратке цеви?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ја не, али господин Јовић да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ђурђевић?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бомбе?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: То да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте. А реците ми да ли су имали минђушу тада?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не. То је исто био споран моменат, ја што сам рекао, рекао сам небитно, али онда кад сам био упознат кроз евиденцију списка, кад сам био упознат значи са изјавама оштећених, онда сам дошао до закључка да има ту доста ствари које нису ни логичне, ни овакве ни онакве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, само да ли се Ви сећате?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, само да Вам кажем везано за то. Из тог разлога сам и одлучио и мислим није то само један од разлога, али исто од разлога због којег данас говорим то што говорим, јер то је једини начин да ја докажем да то нисам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јасно.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ја сам на сликама и имам минђушу. Међутим, на ратишту ја нисам носио минђушу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми кажите.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Али опет, ја сам хтео да кажем да је та изјава лажна, јер ја нисам носио минђушу. Јесам био тамо, али опет на крају сам дошао до закључка да је Мија имао минђушу који је вршио силовање над тим женама. Онда самим тим пошто је то био један упечатљиви детаљ који је она видела и који не може да заборави, не желим сад да побијам изјаву тог сведока која је тачна са неком својом изјавом, која је опет тачна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви кажете сада да је Мија силовао. Јел сте Ви видели то?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете Мија је силовао. Јел сте то видели?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Он је покушао, не, ја нисам видео. Значи, тај део где смо ушли у кућу, ја не могу да кажем нико да је силовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то ми кажите.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Као што не могу да кажем да је он убио, јер ја нисам видео, ја сам чуо пуцањ. Под којим околностима је њега убио, значи ја то

не могу да кажем. Не могу да кажем за силовање да сам ја видео да је он силовао или да је онај други силовао. Али могу да кажем да је Мија први ушао унутра, да је он значи са врата, да је увео девојку унутра, шта је он радио с њом, значи девојка је изашла касније гола. Шта је он радио значи, ја то исто не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који он?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ђурђевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он радио?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел је он одвео у неку другу собу?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел је он одвео у неку другу собу?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Он је ушао са њим, али ја нисам видео шта је он радио, да ли је он изашао или не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је улазио у ту собу?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Њих двојица само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А девојке?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па и девојке су ушле, биле су унутра у соби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви видите тај тренутак?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не могу да видим тај тренутак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, шта се дешава унутра наравно да не можете да видите. Али да ли видите ко улази у ту собу? Да ли је то једна иста соба?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У њу улазе њих двојица?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: То је била соба поред собе где је био покојни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде да кажемо улазите на улазна врата у ту кућу.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико се сећате, како иде распоред просторија?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Распоред, кад се уђе унутра са леве стране прва друга соба. Десно, десно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С десне стране су две собе?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па не сећам се више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има са леве стране соба?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Мислим да нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте Ви у ходнику ту?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сада улазе те девојке да ли то видите? Жене у ствари, млађе.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па сад не знам да ли је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У једну собу исту?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, не у исту собу. Собе су биле две одвојене собе, у једној соби је била жена од тога покојнога Раме и Рама и господин Јовић а у другој соби су били прво тај Мија, онда касније Ђурђевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел су биле у тој соби те две жене?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па биле су да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли их видели кад улазе оне у ту собу?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како улазе? Обучене?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Обучене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су изашле?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Голе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли неко каже, да ли се разговара када ви изађете из те куће између вас у току тог пута, у колима. Шта је било у тој кући. Да ли је убијен човек, Ви кажете да је убијен. Да ли је неко рекао ја сам га убио, или убио га је овај, убио га је онај, да ли се тога сећате?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Није нико, али то је било очигледно пошто је Јовић био сам тамо са њим, да га је он убио, нисам га могао ја убити или било ко други кад је он био тамо сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас за закључак, него Вас питам да ли је неко рекао убио је он или убио сам ја или.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Јесте, рекао је, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је рекао?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Јовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је рекао?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па да га је убио, не знам из ког разлога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел рекао како га је убио, из чега га је убио? У којој ситуацији? Јел описао ближе или је само рекао ја сам га убио?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па имао је, рекао је с неким пикавцем да га је убио. Не знам како га је убио да ли му је пуцао у уста или тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да му је пуцао у уста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то рекао?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте то чули?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је то рекао?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па кад смо излазили напоље из куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били у колима или сте били?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не. Ја сам био испред тамо где је ходник на улазним вратима а Данило тај пошто је био цивил да га не би препознали ти људи, јер он је нас довео до њих. Ти људи су њега познавали, он није могао да буде ту присутан, био је скроз удаљен на оној задњој дистанци, био је код капије. Њега су људи тек видели касније пошто смо ми кад смо дошли, ми смо запали камионом пошто смо били пијани сви, не сећам се ко је возио камион. Углавном смо запали са тим камионом, слетели смо с пута. Значи, нисмо имали чиме да се вратимо, све се то издешавало што се издешавало, онда кад смо се повлачили, кад смо требали да одемо, поведене су те две девојке, поведен је и њихов син, онда је Јовић захтевао од тог сина покојног Авдић Раме, да му покаже неку суседну кућу где има аутомобил који би се исто могао узети и с којим би ми могли да напустимо то место где смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте Ви улазили у ту кућу?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, ја сам стајао напољу. Стајао сам напољу са тим Данилом, са те две девојке и са тим сином.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је водио те девојке? Јел неко њима наредио да крену са вама или су.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да, Јовић. И водио их је са нама с намером да их води тамо и тај Мија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли су оне биле голе и босе? Или су биле само голе или су биле делимично обучене? Да ли се сећате тога?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Оне су биле голе, сад не знам да ли су биле прекривене са неким чаршафом или са нечим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су биле босе?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где Вам је Јовић рекао да је пуцао из пикавца том човеку у уста? Ту испред куће или где?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, у соби, не испред куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, где Вам је рекао да је пуцао?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: А па кад смо кренули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте кренули.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Кад смо кренули, рекао је да га је убио, сви смо чули пуцањ, сви смо дотрчали да видимо шта је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то ми кажите.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Онда је он рекао да га је убио, немам појма због чега углавном ја сам видео његове, он је стајао углавном тамо у соби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећате се да је рекао да га је убио да му је пуцао у уста?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се надовежем, јел Вам рекао зашто га је убио?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Зашто га је убио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па ја то могу само да нагађам, али то није нешто што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ако сте чули нешто.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Нисам чуо оно што је мој лични закључак, то је мој лични, а то не мора да значи да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је Јовић рекао да је у самоодбрани пуцао. Да ли Ви нешто знате о томе?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да ли знам нешто? Па знам да није било уопште ватреног оружја у тој соби јер сам ја претходно нашао ловачку пушку у тој соби одмах, ја сам је узео и склонио сам је у ходник. Е сад да ли је нешто остало, све сам прегледао колико сам ја могао да прегледам и кревет, испод јастука и све остало. Сад не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, у току те вожње, крећете колима.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вози кола?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ко вози?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Мислим да је Мија возио али нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте долазили?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Кад смо долазили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па био је, долазили смо са камионом, мислим да је исто Мија возио или тај цивил не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како сте камионом долазили? Извињавам се, морам да знам. Како камионом?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: «Застава». Бела «Застава».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то камион или путничко возило?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: То је камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Мали камиончић, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците у колима кад се враћате, да ли неко те женске особе сексуално?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: То није било могуће зато што физички значи нас колико је било седморо-осморо у том «Југу», то је било немогуће. Значи, уопште урадити. Тако да то није тачно, није нико. Сад не знам да ли је покушавао али што се тиче изводљивости, било је немогуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците овај цивил јел ишао с вама све време или није ни кретао или како је?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, цивил до тог дела када је тај син од тог покојног Авдић Раме, кад је показао где има ауто, кад су ушли Јовић и ја мислим Ђурђевић да су ушли унутра, да су узели аутомобил од те жене од које су узели, изашли су напоље, шта је знам. Јовић је имао неки златан ланчић, неке глупости, тако неки накит, неки новац код себе и углавном оданде ми крећемо сви заједно од тог момента. С тим што сам ја рекао том сину од покојног Авдић Раме да нам не треба, да може да оде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад вас хапсе, полиција злоставља или како хоћете, тај цивил је са вама или није?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, он је одмах први напустио аутомобил. Ми смо остали сви сем њега и кренули смо путем тог места где смо били и онда већ је то било поприлично сати, полицијски час наступа од 9 сати, а већ сам оно, био сам свестан за разлику од свих њих да не можемо да прођемо пункт са тим девојкама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте све испричали. А реците ми само, чини ми се да нисте одговорили на то питање, да ли, рекли сте за овај део што се тиче убиства тог човека. Што се тиче тих жена, да ли неко од Ваших сабораца или не знам како да га зовем, значи а окривљеним како да кажем, нешто прича за те жене у кући? Да ли неко каже овај нешто везано за њих да је чинио или није чинио? Као што је Јовић рекао ово што сте рекли.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Гледајте, то све што је било, било је тако како се десило муњевито, значи оно. Свест поготово у свим тим моментима, бар што се тиче сигурно нас двојице, значи нисмо знали о чему се ради. Остале позадине значи других, њихова свест о свему томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, знате шта Вас питам.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ми у то не улазимо, ми то нисмо знали. Ово се се дешавало како се дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате шта хоћу да Вас питам? Да ли.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да ли све проистиче из саслушања у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, нећу то него Вас питам само да ли се неко, да ли неко од вас каже ја сам силовао ову или овај је силовао ту. Да ли има неког разговора у колима или након изласка из куће везано значи за те жене? Значи.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, има само тај. Није било могуће зато што ми нисмо имали уопште времена за то, то је била паника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи нема приче на ту тему уопште?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, уопште нема приче о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Да ли може оптужени да нам каже, да опише, односно да прецизира евентуално количину алкохола која је попијена тамо или да ли је неко пушио траву у овом кафићу где су седели и колико су дуго седели тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па не могу сад да кажем нешто одређено, али доста смо попили.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Колико дуго сте били тамо? Да ли можете тога да се сетите?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Молим?

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Колико дуго сте били тамо?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Били смо јако дуго, јако смо пуно попили јако дуго смо били.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Колико је то? Више сати? Сат, два, три, пет? Можете ближе нешто да определите?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па сигурно три, четири, пет сати не знам, али доста дуго зато што је већ пао, ми смо чекали да падне мрак оно колико сам ја.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: А јесте ли све време пили?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да, све време.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: А да ли је неко пушио траву?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не сећам се.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Немам других питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви себе можете да опишете, како сте Ви изгледали у том моменту, јесте ли били баш пијани или, како можете себе да опишете, како је то изгледало?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па гледајте, значи моје стање, како сам се ја осећао јесте цела та улога, значи једноставно дошо сам тамо значи све то мени ништа није указивало на било шта, све што ми је речено све је то било у неким регулативама онога што је уобичајено тамо, што се подразумева, што је могуће, а ништа, никаквим начином није наговештавало да ће на крају да прерасте у тако нешто у шта је све то прерасло и шта се догодило на крају крајева, а камоли све оно после свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви се добро сећате свега тога, можете да опишете је ли тако?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Сећам се, с тим што сад неки детаљи који су били специфични оно, шта ја знам, оставили су сигурно дубљи траг у мени, оно по својом упечатљивошћу, шта ја знам, тежином, нечим што је лоше, што није добро, што је овако, што је онако, за разлику од неке опет друге ствари које су ми тотално стране, и ако сам био саставни део њих и оне мене у тим моментима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците то тад кад сте упали у кућу породице Авдић, да ли сте имали уперено оружје у чланове породице Авдић, да ли је био метак у цеви, како је то изгледало?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па сви су имали метак у цеви, свако је имао свој комад наоружања и свако је имао своју позицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су они били обучени, чланови породице Авдић?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ја мислим да су људи спавали, да су људи били у пиџамама и тако у приликама за спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто супруга Авдић Раме шта говорила, да ли Вас је нешто молила, обраћала Вам се?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Мене није молила, али чуо сам да је молила господина Јовића, али не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да опишете шта Ви све у тим моментима, док сте у тој кући, шта Ви радите?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Шта ми радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, конкретно Ви, на Вас мислим?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па две, три ствари сам урадио које су биле, значи пошто шта ја ту нисам имао никаквог простора за било шта, једноставно све се одиграло како се одиграло, било ми је наређено да претресем собу, ја сам претресо собу, повуко сам се опет на своје место где сам био предодређен да будем на том делу ходника, односно на излазним вратима, ту сам био, био сам опет заједно са Јовићем, покојним Авдић Рамом исто, ови су остали у кући, звао ме да одемо доле пошто он има човек доле пословне канцеларије да претресемо и те канцеларије, ја сам претресо исто, сад се не сећам да ли смо нашли још ту неки пиштољ или нешто, углавном се сећам да ми је исто реко господин Јовић да га претресем, ја сам га претресо, нашо сам неки новчаник, он је узео тај новчаник и узео је његов садржај и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време док су.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: То је била цела моја улога у свему томе и касније сам се опет вратио на исто место, било је шта је било до тог пуцња, тај пуцањ кад се догодио опет су сви истрчали, сви су истрчали, они су прекинути, шта су радили, где су били, значи небитно, сви су се нашли на једном месту, у близини тог, да виде шта се дешава, и углавном сви смо видели да је покојни Авдић Рама мртав, да лежи на столу и доле смо видели локву крви, и онда је настала паника и само је било значи ето, свима је било у глави то што пре да изађу са тог места, да нађу пролаз да се удаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете само да нам опишете моменат када су та лица, када је неко ушао са те две девојке у собе, односно две жене, шта сте Ви радили? Они улазе и шта?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ништа, цело време стојим на ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојите на ходнику?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, да ли чујете приче неке, да ли чујете крике, шта чујете? Значи за то време док Ви стојите а оне су у собама.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, девојке, девојке у ствари те жене нису пуштале никакве крике, али сам видео по ситуацији да су оне биле претходно обучене, па кад су излазиле су биле голе, закључио сам нормално да су биле силоване, или је било покушано да буду силоване, не знам. То је мој закључак, ја нисам видео никога директ тамо, пошто сам био на ходнику нисам могао да видим, и врата су била затворена, код Јовића врата нису била затворена али нисам могао због угла, где сам ја био нисам могао да имам преглед на ту собу, и сматрао сам да није сад битно да ја сад ту будем присутан јер су већ њих тројица били тамо унутра и да сад се ја гурам унутра четврти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали прилике да видите да ли је нека жена крварила?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, али сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: На крају када смо већ, када смо изашли из тих кола, када сам рекао да пустимо девојке, да не можемо са њима да пређемо пункт, да ћемо имати проблема, међутим опет постала је потенција и преко свега тога што је речено да се оне и даље воде, онда сам ја почео мало енергичније да хистеришем јел стварно да ми нисмо ухваћени и да је све то тако како су они осмислили, да је то ишло по њиховом плану, ми би опет исто завршили као што смо завршили. Тако, ја сам то знао и онда некако онда ето мало смогло се тог разума, стали су, Јовић је наредио да стану, стали су, оне су изашле, ми смо изашли е опет сад у свему томе неко је гледао да искористи тај последњи тренутак да изврши то што је радио тамо, да опет по други пут то уради, и у том тренутку сам видео са задње стране значи, сад не знам која је, стајала је наслоњена рукама на задњи део аутомобила, пришао је тај са минђушом Мија, он је пришао позади и знам да му је, чуо сам да му је жена рекла да је зашивена, да је имала, да је изнела трудноћу, да је зашивена и као да не ради то, и онда је он у анус оно покушао и углавном сад да ли је успео у томе или није, зато што је било, јако мало времена, јел у истом том моменту кад је он све то радио су наишла везано један или два аутомобила, можда и три, не сећам се тачно, који су мало брже јурили, а ми смо били поред пута и то се све видело, и

онда сам ја исто почео да се дерем да гледају људи да то не раде и да ће имати проблема, и опет ту некако, то је прекинуто кад је, не када је тај први прошао ауто него кад је наишао други ауто и кад су видели да је то већ учестала ситуација, онда је њима прорадила свест и свесни су били да ће бит последица уколико то не прекину одмах што су и урадили, отерали су те девојке и то је то, ми смо сели у аутомобиле, дошли смо до првог пункта и даље како сам Вам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи само да ли сте имали прилике да видите бебу, пошто већ сад знамо да је била беба у некој соби?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ја колико се сећам да била је беба, али је било више деце, сад не знам да ли двоје, троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више деце, где?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој кући?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: У тој кући, да. Не знам сад да ли је била једна беба, или једно мало дете или тако, не могу да кажем тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био рецимо тај моменат кад Ви видите бебу, ко је још у тој соби?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Није то било у соби, они су сви били проведени кроз ходник, сад не знам ја ко је ко шта калкулисао, ко је кога због чега водио тамо, вамо, значи мени је то све било тотално непознато, нити сам учествовао у свему томе, а он ако је водио тог покојног Раму и за њим је ишла жена, то је већ нешто друго, ако је водио тамо, нисам ја могао да испратим то, поготово што су ови сви, свако је имао неки свој наум и гледао је да то сакрије од другог, да он то не види, па ко му је узео паре, узео му је паре и гледао је да остали не виде да је узео те паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете било је још деце, ког узраста?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па не сећам се, било је мало деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па отприлике?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не могу да кажем ништа, две, три године значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, тако мала?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па да. Не могу, не могу тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли та деца остала ту у кући кад сте Ви пошли?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Децу уопште нисам видео, не знам где су била, ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да су била деца?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па кад су кроз ходник пролазили, не могу да се сетим да ли сам видео бебу, то је била конфузна ситуација, не могу сад гарант да кажем значи јесам, значи не могу, немам уопште свест о томе да је ту било дете, али сам касније сазнао да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми када сте дошли до ове куће, одакле је узето и возило, да ли сте знали чија је то кућа, наравно не мислим по имену и презимену, него да ли је то била српска кућа, муслиманска кућа?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, то нико није знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нико није знао?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Знао је само тај син од покојног Авдић Раме, пошто је он одвео Јовића у ту кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило, да ли можете само мало да опишете да ли је ту узет неки накит, новац, шта се ту десило?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Новац је узет и узет је накит, неки златни предмети и узет је новац и узет је аутомобил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је узео тај накит и новац и?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Јовић је рекао да је он то узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да, то је било код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да, видео сам како држи код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли можете да нам кажете, то сте у једном моменту споменули, да ли сте детаљно прегледали собу у којој је убијен Авдић Рамо?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Тражили сте оружје?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Споменули сте и да испод јастука није било никаквог оружја?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли сте Ви са тог места на коме сте се у ходнику налазили могли да видите целу ту собу у којој је био Рамо и његова супруга?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Могао сам да видим само у случају кад би се померио са тог места где сам био да дођем до врата, није било далеко, али могао сам да видим.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А да ли Вам је познато да ли је још неко осим Раме и његове супруге био у тој соби?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, Јовић, Рама и његова супруга.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро Јовић, да. Не мислим од укућана, да ли Вам је познато где се налазио овај син његов Нецад који вас је после одвео до куће ове жене од које сте узели ауто?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, не сећам се.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Рекли сте да сте видели код Јовића новац и накит који је узет из куће ове жене?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли Вам је познато је ли он то касније некоме дао или је то све време било код њега и касније и пронађено код њега?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Није никоме ништа дао, све је то било код њега.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Све што је узето било је код њега.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Рекли сте да оног момента када сте се на путу зауставили, да су неки покушали да искористе још једну прилику и да тако кажем напаствују ове две младе жене. Да ли сте сигурни да је тада то покушао само овај Мија или још неко?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Мислим да је, нисам сигуран, али мислим да је било покушаја што се тиче оралног секса.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Са чије стране?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Са стране Јовића.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Значи Јовић је неку од те две младе.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да, другу, али нисам сигуран да ли је успео у томе, али покушаја је било.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А да ли се сећате шта је Ђурђевић тада радио, је ли он био у возилу, поред возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевић.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Ђурђевић, пардон, извињавам се. Поред возила?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не знам, неко је можда и остао у возилу, не знам. Зато што смо ми и ишли са намером да оне изађу, сад неко је можда и остао а неко ко је изашао напоље да би оне могле да изађу као желе да искористе тај задњи моменат, па је тај свој наум гледао да оствари.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро, питам Вас да ли се сећате Ђурђевић где је био?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Могуће да је био у колима, не сећам се баш, али мислим да је био у колима.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Зато што он каже да је покушао да силује једну од њих две па му то није пошло за руком?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не знам.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А где сте се Ви налазили, јесте ли били у колима или поред кола?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, изашао сам из кола, зато што сам ја био назад, скроз до врата, ја сам морао први да изађем.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте ли Ви изашли да би оне изашле или?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да, наравно. Па нелогично ако сам ја потенцирао да оне изађу, да буду пуштене да сад ја радим тамо нешто што нисам радио тамо где сам одмах могао да радим и где су то остали радили.

ПУН.ОШТ.ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Оптужени Јовић. Да реците.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Ако може само да нам каже оптужени колико су времена укупно провели у кући породице покојног Раме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите колико је то било?

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Колико је временски трајало све то од уласка до вашег одласка?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па можда неких, не знам, због природе свега оног што се дешавало вероватно да нисмо били мање од сат времена.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Не мање од сат времена?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не мање од сат времена.

АДВ. ЗОРАН ЂОРИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господине Јовићу чули сте, Ви видите да се разликујете. Може како не, ја питам има ли неко питање. Изволите, само укључите микрофон.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Бранилац првоокривљеног Јовића. Ја ћу имати само пар питања судија за овог окривљеног Ристића, а то је на почетку његовог исказа и одбране његове, полазак из Београда, одлазак у Босну и тако даље, Ви кажете Јовић је тај који вас води тамо?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Да ли, на одредиште кад вас је довео Јовић се ви негде пријављујете сви или он даје некое рапорт, каже капетан тај и тај, довео сам 30 или 20 бораца, и по списку?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Гледајте овако, он као вођа пута, он је био нон-стоп уз шофера тамо, ми смо сви били иза.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Ко је сад био капетан, шофер или он?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Шофер је шофер, он је капетан.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Опростите молим Вас, слушајте ме пажњиво.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Слушам Вас.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Говорим кад Ви изађете из аутобуса јављате се на зборно место.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: У касарну.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Да ли у тој касарни вас Јовић неком пријављује или ви остајете на писти непријављени?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, ми остајемо на писти, а он даље иде, значи обавља разговоре, преговоре и требају све што треба за војнике са старешинама тамо, те касарне.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро, то сам хтео да питам. Добро. Долазите у кућу покојног Раме.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Кажете Ви сте цело време на ходнику и контролишете на неки начин ситуацију.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не, један део сам, био сам унутра, реко сам, када ми је Јовић рекао да преконтролишем собу, преконтролисао сам собу и други пут до једног одређеног дела ходника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више понављати, Ви сте то детаљно описали, значи није све време био у ходнику.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Где се налази старији син Неџад за то све време?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Не могу да тврдим.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Кажете за две жене које су у овој соби овамо, Рамина жена је с њим и Јовићем, а Неџада нигде не помињете?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Гледајте, значи ја кад сам ушао у ту собу, мени је био само циљ да тражим оружје, нисам гледао људе околу, зато што сам се осећао безбедно јер су други људи, они су били ненаоружани и нисам водио рачуна о људима где се људи налазе, ја сам преконтролисао што сам требао да преконтролишем, значи ни ту жену не би видео, ни Раму не бих видео зато што су једноставно били, у том моменту су били у мом радијусу, значи и видео сам их, да ли је сад Неџад био у ћошку или не, ја га нисам могао видети због тога што сам, нисам обраћао пажњу толико на њега колико на неке друге ствари.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: А у ком ћошку је био?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па не, не, ја кажем не могу да кажем да ли је био у неком ћошку, ја сам га можда изоставио и кад сам чуо пуцањ ја сам на брзину исто утрчао унутра и видео сам Раму како лежи на столу и жену како се држи за главу и вришти у марами.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Е добро, улазите значи, пуцањ чујете, улећете у собу, Рама лежи, жена кука, шта Ви тада радите?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Шта радим?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Па нисам ништа радио, само сам видео, видео сам капетана држао је тај «пикавац 7,62» у руци, видео сам да га је убио, повуко сам се опет назад, ови су истрчали из других соба, прешли преко мене, питали га шта је било и он као «ништа», као «убио сам га», већ кад смо кренули да излазимо.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Да излазите напоље?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите оптужени Јовићу, имате питања? Да, да, приђите овамо.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Добар дан колега. Интересује ме ко је узео пушку и где је стајала у соби, покојног Раме?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ко је узео његову пушку и где је пушка стајала?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Пушка је стајала иза врата.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: А ко је узео пушку?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Ја.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја колико знам узео је Милорад. Добро. Ко је узео пиштољ Рамин?

ОПТ.АЛЕН РИСТИЋ: Пиштољ?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Пошто си рекао да није било пиштоља.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ко му узео пиштољ?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не знам, ја сам рекао да пиштољ нисам нашао, ја да сам претресао и да сам нашао пиштољ ја бих знао да сам ја нашао пиштољ, значи ја пиштољ у тој просторији уопште нисам нашао и пиштољ није нађен у тој просторији, него је пиштољ нађен доле у канцеларији.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ко је вршио претрес радње?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Чега?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Радње од покојног Раме и ко је узео паре?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ја и Ви.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Како сам ја могао да идем у радњу, а био сам горе са Рамом?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не, не, Ви сте повели њега заједно са мношвом доле до просторије, сећате се.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Мало пре си рекао да сам ја цело време стајао са њим?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не, не, стајали сте Ви унутра, касније када смо тамо били, кад је он дао тај новчаник, не знам сад шта је претходило Вашем незадовољству да на крају Ви то урадите то што сте урадили, вероватно није било онолико колико сте очекивали, па сте онда урадили то што сте урадили изреволтирани тим стварима.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Лепа прича, интересује ме ко је опалио метак у подруму?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Метак у подруму?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не, метак није опаљен у подруму него сте метак опалили Ви у кафићу, а метак у подруму нико није опалио.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Опет нешто контра, интересује ме колико је СУП нашао пара код тебе?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Молим?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Колико је СУП нашао пара код тебе у Бијељини?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: СУП код мене пара?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ја сам имао својих пара, не сећам се колико су они нашли, али ја паре никакве нисам узимао.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Кад си вадио из регала онда из неке фиоке, које су ти биле речи?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Моје речи?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, твоје?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не сећам се, волео бих да ми кажете Ви.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Тотална амнезија.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Није то амнезија, него ја нисам узимао никакве паре из регала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците шта, шта је рекао?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јеси нашао слике и рекао «мајку им ово су Алије».

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Шта сам рекао?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да су ово Алијини.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не, не.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јер је Рама био жив кад си узео паре од њега?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ја кад сам узео?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ја кад сам узео?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да ти.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Те паре си ти узео, нисам ја узео.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па малопре си рекао да сам ти ја наредио да узмеш паре и да га претресеш.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Па јеси ми рекао да га претресемо.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Кад је био жив или мртав?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Значи ја не могу да верујем, после свега онога што сте направили да и даље се тако дрско понашате.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Одговори ми, жив или мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, Ви сте рекли Ви сте чули исказ.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Одлично, хоћу да ми одговори на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Које питање?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да ли је узео паре од Раме док је био жив или мртав?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Госпођо, то су све неки детаљи који уопште немају везе са ничим и плод су само једне дрскост и манипулације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете да је рекао оптужени да није новац узимао?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Он је рекао да је узимао новац од Раме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени је рекао «капетан је рекао да се покојник претресе и Јовић је узео новчаник и цео садржај из новчаника»?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: И сад ја правим манипулацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте му узели или нисте?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја нисам, него питај њега колико су нашли пара код њега у СУП, нека одговори на то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, одговорио је, нашли свој новац, имао је свој новац.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па како сам га ја узео а нађен код њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, значи реците сада ово, чули сте шта је рекао оптужени Ристић, рекао је да сте Ви узели од Авдић Раме новчаник и цео садржај из новчаника?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: То уопште није тачно, опет нешто сања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно. Друго, молим Вас, је ли имате још питања?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте поставили ова питања, а нисте га питали, Ви сте тврдили да нисте били командир, Ви сте тврдили да нисте имали никакве чинове, а чули сте сад шта је рекао оптужени Ристић.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Шта вреди да му причам кад они лажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лажу?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Лажу.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Па двадесет људи који су били у јединици, може да посведочи то.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Он је на погрешном месту у погрешно време, ништа није знао, ћутао је, није хтео да говори и сад све контра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље. Молим Вас сачекајте, даље чули сте оптужени Ристић је рекао да су из строја изведени он и Ђурђевић и да сте рекли да иду у неку акцију?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: У акцију или на телефон?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Какав телефон?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ето и то је заборавио.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Значи не могу да верујем, после двадесет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да је заборавио, него реците је ли тако било или није?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Лаже, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да се исте ствари понављају само Вама нажалост нама се више не могу поновити те ствари да будемо предмет ваше манипулације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте оптужени Ристићу, сачекајте мало.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: То молим остави за други пут.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Али ми смо остали и даље исти после 20 година, нажалост.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Видело се.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: А на нашу срећу ми смо се променили, више не може да нас манипулише.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па ко те манипулише?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Па не могу да верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовићу, сачекајте молим Вас, не можете тако.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не могу да верујем, сво зло које сте направили приписујете другима да би извукли своје дупе, недужне људе сте увукли у све то.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: А ко ти је направио дрогу и остало. Ајде ћути. Страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ристићу сачекајте. Ви сте сад чули исто исказ да сте и Ви покушали да силујете, да ли сте силовали или не, али и Ви сте били тад?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Знам да је малопре рекао кад су стала кола, ако сте пратили, да је силовао Милорад и Ћурђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовићу, немојте ми одговарати оно што Вас нисам питала.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: То уопште није тачно, то само од њега и то се не сећа, сад се као сетио, прво је рекао Ћурђевић па онда Јовић. Добро, није додао још неко име.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Све то није битно, битно је само то да је он већ имао контакт из Београда, да је знао његов пријатељ по размишљању и по поступцима и по навикама и по потребама да је већ био тамо стациониран у Шамцу, он је већ с њим телефоном завршио контакт у Србији и нас је све тамо као овце одвео и после нас злоупотребио, искористио зарад његових циљева да се он обогати. Питајте га зашто је протеран из Славоније, Барање и Западног Срема, питајте га зашто је тамо протеран, због истих тих ствари које је радио.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Опа, па за ово ћу да те тужим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовићу, реците молим Вас. Немојте тако разговарати.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ти хоћеш да ме тужиш.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Како да не кажем, чуо сам једног наркомана неизлеченог наркомана који нешто булазни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовићу, сачекајте.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Он је и сада под таблетама.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: За Вашу информацију не пушим, не пијем, не једем месо и потпуно сам свестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ристић седите, вратите се на место.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ниси свестан богами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршено је, вратите се на место. Реците ми молим Вас да ли је оптужени Ристић у оно време имао минђушу?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је? Да ли је још неко имао минђушу?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не знам за остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је имао?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Он је имао минђушу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај други за кога је рекао да је имао минђушу?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: То ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: То само да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратите се на место. Да ли Ви имате још нешто да изјавите у вашој одбрани, да ли имате још нешто да додате? Изволите.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да. Желим да кажем само, значи после свега онога што се догодило мени и осталим људима који немају везе, значи никакве везе ни оне најмање, најиндиректније са жељом да се све то догоди, да проживљавају и даље после свега тога, зарад некога, ко је онда све то свесно радио и сади свесно такве ствари, значи не могу да верујем, значи после 20 година и више, сви ми који смо били продукти туђих манипулација и доминација смо се променили, нећемо дозволити никоме да нас манипулише и да нас искоришћава зарад својих циљева, али не могу да верујем да човек који је био на таквом месту, ко је све то учинио да нема ни грама савести, да је његова дрскост остала иста као што је била и пре 20 година, као што је и онда манипулисао све нас, да данас манипулише све вас овде. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сачекајте молим Вас. Изволите.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ВЕЉКОВИЋ: Само једно, један детаљ да разјаснимо, говоримо тој минђуши, на личној карти из 1992. године сте имали минђушу, сад саслушајте до краја питање, па кажете да нисте имали

минђушу кад су ова догађања почела, односно кад сте ступили у добровољачку јединицу. Због чега сте скинули минђушу?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Минђушу сам скинуо из следећих разлога, што због дисциплине, што због другог, светли предмети у смислу који су никловани, због рефлекта месечина одсјаја, због снајпера, значи нису пожељни да војно лице има на себи, односно борац.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ВЕЉКОВИЋ: Није било дозвољено војницима?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Није било, да. Не војници, то је све ствар индивидуална, добровољац је једно, војник је друго, јер опет у тој хијерархији војници су много дисциплинованији у смислу од добровољаца, добровољци још ту имају простора себи да дају неке ствари за луфт и на вољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Само још нешто да завршим. Што се тиче те минђуше, ја минђушу нисам имао, минђушу сам имао на слици, која је била извађена из моје личне карте и која је коришћена на препознавању и нормално једна сведокиња за коју сам навео код кола да је силована од стране тога и тога, тај је имао минђушу и она је због тога, опет прошло је 20 година минђуша је детаљ који је карактеристичан, ја сам био значи у опцији од свих тих од којих сам био и она је по томе, као наводно мене препознала као њега, а ово друго што тврди господин Јовић да сам ја имао минђушу то је само један чин његове обести због свега овога што сам рекао и како сам рекао да ми се на тај начин реваншира, потврђује да сам ја имао минђушу, а ја минђушу нисам имао и то може да потврди и све, не Ђорђевић и сви остали и још 20 људи, значи ако буде било потребно ја ћу их предложити, није никакав проблем, значи исто као што ће да потврде да је он био капетан и да је био именован и како је био и од кога је био именован и да је он једини био тај који је значи крив за све то што се десило од самог почетка до краја. Свако има своју кривицу, него је можда могао нешто и да спречи, али опет све се то издешавало јако брзо, тако да је нажалост испало како је испало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, да ли имате неко питање?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: А свако треба да добије део своје одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ристићу, ја ћу Вам дати да погледате ове фотографије па онога кога препознајете Ви реците ко је на тим фотографијама.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су оптуженом Ристићу предате фотографије са ознаком броја 1 до 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кога препознате реците ко је на тој фотографији?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Један Мија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 1 ко је то?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Мија, тако га знам, сад не знам да ли је име, презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тај који је био са вама?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да. Зелена «фајерка».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула, за њега сте рекли да је носио минђушу?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Број 2?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ја, Ристић Аллен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Три исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците у то време да ли сте тако изгледали?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да ли сам овако изгледао? Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју сте рекли, за коју фотографију сте рекли да сте тако изгледали?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Па 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 3?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова фотографија број 2 из ког би то периода било?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: То је касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније? Добро.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: И пре, знам да сам имао шишке па су ми ови у Бијељини одсекли ножем шишке у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија број 4?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ђурђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Број 5 Јовић, 6 Ђурђевић, мислим 7 и 10 али не знам име и презиме, не знам ко су, шта су, али овако по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, не знате, само по лику су Вам познати?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да. Да ли 7 или 10, не знам, мислим да је овај Рама 13 или 12, не сећам се, а ове не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да оптужени Ристић Аллен на фотографији број 1 препознаје Живковић Миодрага, за кога каже да је Мија,

фотографија број 2 и 3 је он (Ристић Ален), фотографија број 4 Ђурђевић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време тако изгледао Ђурђевић Зоран?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Мени изгледа, мислим на овој задњој другој, који број, 4, сад сам све измешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а 5 и 6, на фотографији број 5 ко је?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: 5 господин Јовић, овако је изгледао овако је изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовић Драган, а фотографија број 6?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ђурђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевић? Е сад, да ли је Ђурђевић изгледао у оно време као што је на фотографији број 6 или на фотографији број 4?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Мислим као на фотографији 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате још нешто да кажете?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести. Господине Јовићу, да ли сте Ви гледали ове фотографије?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте још једном.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Јединица Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Број 1 Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад или Миодраг?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Милорад, Мија тај, не знам ни ја како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мија? Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је препознао на фотографији број 1 Живковић Миодрага, за кога каже Милорад или Мија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 2?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Број 2 или 3 личи ми на Алена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: На Алена Ристића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 3?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Личи на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

На фотографијама број 2 и 3 препознаје Ристић Алена за кога се изјашњава да му личи на Ристић Алена.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: 4 Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

На фотографији број 4 препознаје Ђурђевић Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 5 и 6?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Шестица Зоран и петица ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате остале фотографије, да ли препознајете некога на осталим?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Нису ми познате, гледао сам, нису ми познате, остале нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На осталим фотографијама не препознајете никог?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Ђурђевићу, погледајте, видите фотографије и одмах се изјасните да ли сте изгледали тако у то време?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја сам гледао ове фотографије, имам једну примедбу, пошто капетану Јовићу показане су биле, заборавио сам када, са слике 4 и 6 које су моје, за слику 4 је рекао у истрази да је то Босанац онај из Босне, не знам како се сад одједаред сетио да је ово Ђурђевић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас станите овде и реците у микрофон, не чује се то, сачекајте молим Вас, реците у микрофон, ништа се није то снимило.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није ти тако рекао.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Тада кад сам гледао јесам рекао да ми ова фотографија непозната, истражни судија је рекао «погледај боље», ја кажем ово јесте, он је рекао «да удебљао сам се мало», иначе нисам га препознао. Да ли је тако било?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ниси препознао овог.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Је ли сам рекао да нисам, нисам те препознао.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ниси ме препознао, а како сад препознајеш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сада препознајете, објасните?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Зато што је тада господин истражни судија рекао «погледај мало боље, удебљао се», је ли било тако?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није, него ти је истражни.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Има транскрипт разговора.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Има транскрипт разговора, зато што ти је рекао господин Дилпарић да је слика број 4 човек иза тебе што се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од кад вам је ова фотографија број 4, од када је, из ког времена ова фотографија број 4?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ова фотографија број 4 из тог времена, деведесетих година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог времена?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова број 6?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ова је стара фотографија број 6 стара можда кад сам сад задњи пут вадио личну карту, можда 5 година и тако, ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 5 година?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А ова број 4 значи то је из тог времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Можете сести. Добро, за данас бисмо завршили. Да ли знате друге?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па ове сам већ давао. Капетан Јовић слика број 5, Ален слика број 2, Ален слика 3, Мија слика 1, 7 и 10 непознате, 8 и 11 непознате, 9 и 14 непознате, 12 и 13 непознате, значи 4 и 6 то сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Да ли има неких предлога? Онда ћемо одложити и заказаћу вам термине за следећи главни претрес. Сутра немамо, предвиђено је само саслушање оптужених, морала сам из предострожности још један дан да одредим, нисам знала колико ће трајати давање одбране, зато значи сутра немамо, а следећи термини су за 07. и 08. септембар 2011. године, са почетком у 09:30 часова, судница број 4, а бићете накнадно обавештени ко ће од сведока бити позван за те термине. У 09,30.

Довршено у 18,35 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА